

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์ความต้านทานและความดูดซับเสียงของวัสดุ

Determination of Acoustic Impedance and Absorbtion Coefficients of Materials

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 62031
วัน,เดือน,ปี..... 2 5 ก.ค. 2549

b.....
i.....

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล
คณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์ความต้านทานและความดูดซับเสียงของวัสดุ

Determination of Acoustic Impedance and Absorption Coefficients of Materials

โดย

นายปิยพงษ์ ชำนาญไพร
นายสิทธิโชค ตรีภพกิตติ

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผศ. มิ่ง โลกิจแสงทอง
อ. พงษ์ศักดิ์ คำมูล

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2547

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญานิพนธ์ปีการศึกษา 2547

ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล

คณะวิศวกรรมเครื่องกล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง การวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์ความต้านทานและความดูดซับเสียงของวัสดุ

Determination of Acoustic Impedance and Absorbition Coefficients of Materials

ผู้จัดทำ

1. นายปิยพงษ์ ชำนาญไพโร รหัสประจำตัว 44010761
2. นายสิทธิโชค ตริภพิกิตติ รหัสประจำตัว 44010866

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์ความต้านทานและความดูดซับเสียงของวัสดุ

นายปิยพงษ์	ชำนาญไพโร	44010761
นายสิทธิโชค	ตรีภพกิตติ	44010866
ผศ. มิ่ง	โกลกิจแสงทอง	อาจารย์ที่ปรึกษา
อ. พงษ์ศักดิ์	คำมูล	อาจารย์ที่ปรึกษา
อ. ประสิทธิ์	คำพันธ์	อาจารย์ที่ปรึกษา
		ปีการศึกษา 2547

บทคัดย่อ

จุดประสงค์ของการวิจัยนี้ เพื่อออกแบบและสร้างเครื่องทดลองสำหรับหาสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงของวัสดุต่างๆ คือ กระฉก, คอนกรีต และ อิฐ โดยมีความหนาแตกต่างกัน 3 ขนาด คือ 1, 2 และ 3 เซนติเมตร ตามมาตรฐาน ASTM:C384-90a โดยใช้อุปกรณ์ FFT Analyzer ตรวจสอบวัดค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงของแผ่นตัวอย่างวัสดุคูดกลืนเสียง เมื่อเสียงตกกระทบเป็นคลื่นความถี่บริสุทธิ์ ที่มีแหล่งกำเนิดจากเครื่องกำเนิดความถี่ สูง-ต่ำ ที่มีความถี่ 6 ระดับ คือ 125, 250, 500, 1000, 2000 และ 4000 Hz

Determination of Acoustic Impedance and Absorbtion Coefficients of Materials

Piyapong	Chumnnpri	44010761
Sittichok	Tripokitti	44010866
Asist. Prof. Ming	Lokitsangtong	Advisor
Pongsak	Kammon	Advisor
Prasit	Kampanyim	Advisor

Abstract

The purpose of this research for design and construct the tube for testing and determination of absorbtion coefficients of glass , concrete and brick for each ratio, 3 thickness of the sample sheets were made. These were 1, 2, and 3 centimetres for ASTM :C384-90a and sound absorbtion coefficients of the sample sheets were measured using a standing wave apparatus with 6 level of sound frequency which were generated by an audio generator at 125,250, 500, 1000,2000 and 4000 Hz .

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ดี ด้วยคำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์ความต้านทานและความดูดซับเสียงของวัสดุ ตลอดจนได้ทำการตรวจสอบผลการทดสอบและผลการวิเคราะห์โดย ผศ.มิ่ง โลกิจแสงทอง ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาานิพนธ์ ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์จากท่านและกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา — มารดา ที่ได้อบรมสั่งสอน และได้อุปการะ ให้กระผมได้มีโอกาสในการศึกษาอย่างเต็มที่และดูแลเอาใจใส่เสมอมา จนข้าพเจ้ามีวันนี้

ขอขอบพระคุณที่ เนาอาจารย์และเจ้าหน้าที่ของภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกลที่ ได้ให้ความกรุณาช่วยเหลือเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนให้คำปรึกษาจนสำเร็จสมบูรณ์

นายปิยพงษ์
นายนายสิทธิโชค

ชำนาญไพโร
ตรีภพกิตติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง	VI
สารบัญรูป	VII
บทที่ 1 บทนำ	
1.1ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2วัตถุประสงค์ของ โครงการ	1
1.3ขอบเขตการทดลอง	1
1.4 วิธีการดำเนินงาน	2
บทที่ 2 ทฤษฎีบทการวิเคราะห์และคำนวณ	3
2.1 ธรรมชาติและการเกิดเสียง	3
2.1.1 กลไกการเกิดเสียง	3
2.1.2 การแผ่กระจายของคลื่นเสียง	6
2.1.3 ความเร็วของเสียง	8
2.1.4 คุณภาพเสียงและระดับเสียง	10
2.1.5 ความเข้มของเสียงและความดังเสียง	10
2.1.6 ระดับความดังเสียง	15
2.2 สมบัติและปรากฏการณ์เสียง	16
2.2.1 การสะท้อนของเสียง	17
2.2.2 การหักเหของเสียง	17
2.2.3 การแทรกสอดของเสียง	17
2.2.4 การเลี้ยวเบนของเสียง	19
2.2.5 ปรากฏการณ์ดอปเปลอร์	20
2.2.6 การกำทอน	20
2.2.7 เสียงกลบ	21
2.3 การดูดซับเสียงและส่งผ่านเสียง	21
2.3.1 การดูดซับเสียง	21
2.3.2 การดูดซับของวัสดุพรุน	23
2.3.3 การดูดซับเสียงของम्मเบรน	23
2.3.4 การดูดซับเสียงของเรโซเนเตอร์	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.3.5 การส่งผ่านเสียง	27
2.4 การใช้ทอิมพีแดนซ์ในการตรวจวัดสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงของวัสดุ	28
2.4.1 การหาค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียง	30
2.4.2 การหาค่า Impedance Ratio	30
2.4.3. ความสามารถในการลดระดับเสียงของวัตถุกัน	30
2.4.4 การลดระดับความดังเสียงของวัตถุ	32
2.4.5 สัมประสิทธิ์การส่งผ่านเสียง (transmission coefficient)	32
2.4.6 ดัชนีระบุสมรรถนะในการลดระดับเสียง	33
2.4.7 ค่าสูญเสียขณะส่งผ่านเสียง (transmission loss ; TL)	33
2.4.8 สัมประสิทธิ์การลดระดับความดังเสียง (noise reduction coefficient ; NCE)	34
2.4.9 การลดระดับความดังเสียง (noise reduction ; NR)	34
2.4.10 ระดับเสียงที่เป็นอันตราย	34
บทที่ 3 อุปกรณ์และการสร้างชุดทดลอง	35
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง	42
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	52
สรุปผลการวิจัย	52
ข้อเสนอแนะ	52
ภาคผนวก	54
ภาคผนวก ก ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียง 1	55
ภาคผนวก ข ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียง 2	56
ภาคผนวก ค ตารางแสดงค่าแอมพลิจูดสูงสุด - ต่ำสุดที่ความถี่ 125 Hz	57
ภาคผนวก ง ตารางแสดงค่าแอมพลิจูดสูงสุด - ต่ำสุดที่ความถี่ 250 Hz	58
ภาคผนวก จ ตารางแสดงค่าแอมพลิจูดสูงสุด - ต่ำสุดที่ความถี่ 500 Hz	59
ภาคผนวก ฉ ตารางแสดงค่าแอมพลิจูดสูงสุด - ต่ำสุดที่ความถี่ 1000 Hz	60
ภาคผนวก ช ตารางแสดงค่าแอมพลิจูดสูงสุด - ต่ำสุดที่ความถี่ 2000 Hz	61
ภาคผนวก ซ ตารางแสดงค่าแอมพลิจูดสูงสุด - ต่ำสุดที่ความถี่ 4000 Hz	62
บรรณานุกรม	63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ความเร็วเสียงในแก๊ส, ของเหลวและของแข็ง	8
ตารางที่ 2.2 ความเร็วเสียงในตัวกลางที่มีความหนาแน่นต่างกัน	9
ตารางที่ 2.3 ระดับความดังเสียงจากแหล่งกำเนิดเสียง ณ ตำแหน่งต่างๆ	14
ตารางที่ 2.4 กำลังและระดับกำลังของแหล่งกำเนิดเสียงประเภทต่างๆ	16
ตารางที่ 4.1 แสดงสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงของกระจก ที่ความหนา 1,2,3 cm	43
ตารางที่ 4.2 แสดง Impedance Ratio ของกระจก ที่ความหนา 1,2,3 cm	43
ตารางที่ 4.3 แสดงสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงของคอนกรีตหนา 1,2,3 cm	44
ตารางที่ 4.4 แสดง Impedance Ratio ของคอนกรีตที่ความหนา 1,2,3 cm	44
ตารางที่ 4.5 แสดงสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงของ อิฐ 1,2,3 cm	45
ตารางที่ 4.6 แสดง Impedance Ratio ของอิฐ ที่ความหนา 1,2,3 cm	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

	หน้า
บทที่ 2 ทฤษฎีบทการวิเคราะห์และคำนวณ	
รูปที่ 2.1 การเกิดคลื่น ส่วนอัดและขยายของคลื่น	4
รูปที่ 2.2 แสดงกลไกการส่งผ่านคลื่นตามยาวในท่อ	5
รูปที่ 2.3 การแผ่กระจายของคลื่นทรงกลม	7
รูปที่ 2.4 การแผ่กระจายของคลื่นระนาบในอากาศ	7
รูปที่ 2.5 การแผ่กระจายพลังงานของคลื่นเสียงในลักษณะทรงกลม	12
รูปที่ 2.6 ความเข้มของพลังงานเสียงต่อหน่วยพื้นที่ ที่ระยะห่างจากแหล่งกำเนิด	12
รูปที่ 2.7 ระดับความถี่และความดังเสียงที่มนุษย์สามารถได้ยินในช่วงต่าง ๆ	14
รูปที่ 2.8 แนวการเคลื่อนที่ของคลื่นเสียงเวลากลางวันและกลางคืน	18
รูปที่ 2.9 การเกิดบีตส์	18
รูปที่ 2.10 การเกิดหน้าคลื่นใหม่ตามหลักของฮอยเกนส์	19
รูปที่ 2.11 การเลี้ยวเบนของเสียงเมื่อผ่านช่องแคบ ตามหลักของฮอยเกนส์	20
รูปที่ 2.12 ลักษณะการดูดซับเสียงของวัสดุดูดซับเสียงแต่ละชนิด	22
รูปที่ 2.13 การดูดซับเสียงของวัสดุดูดซับเสียงแต่ละชนิดตามความถี่	22
รูปที่ 2.14 สัมประสิทธิ์การดูดกลืนเสียงของใยแก้ว ที่ความหนาต่าง ๆ	24
รูปที่ 2.15 สัมประสิทธิ์การดูดกลืนเสียงของใยแก้ว ที่ความกว้างของช่องว่างขนาดต่าง ๆ	24
รูปที่ 2.16 สัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงของใยแก้ว ที่ความหนาแน่นต่าง ๆ	24
รูปที่ 2.17 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงกับน้ำหนักความแข็ง และความสามารถในการเปลี่ยนพลังงานกลไปเป็นพลังงานความร้อนของเมมเบรน	25
รูปที่ 2.18 รูปลักษณะของเรโซเนเตอร์เปรียบเทียบกับสปริง	26
รูปที่ 2.19 รูปลักษณะทั่วไปของคอนกรีตบล็อกที่เป็นเรโซเนเตอร์	27
รูปที่ 2.20 แสดงกลไกการดูดซับและส่งผ่านคลื่นเสียงในตัวกลางต่างชนิดกัน	28
รูปที่ 2.21 ลักษณะทั่วไปของท่ออิมพีแดนซ์	29
รูปที่ 2.22 ลักษณะของคลื่นเสียงที่เกิดขึ้นภายในท่ออิมพีแดนซ์	29
รูปที่ 2.23 ปรากฏการณ์สะท้อน ดูดซับ และส่งผ่านเสียงของวัตถุ	31
รูปที่ 2.24 การดูดกลืนเสียงของคอนกรีตบล็อก	
บทที่ 3 อุปกรณ์และการสร้างชุดทดลอง	
รูปที่ 3.1 ท่อพลาสติก ยาว 1.5 เมตร กว้าง 0.05 เมตร	36
รูปที่ 3.2 เครื่องกำเนิดเสียงที่สามารถปรับความถี่สูง-ต่ำได้	36
รูปที่ 3.3 ไมโครโฟน	37
รูปที่ 3.4 ตัวเลื่อนไมโครโฟน	37
รูปที่ 3.5 กระจกหนาขนาด 1 cm , 2 cm, 3 cm	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป(ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 3.6 คอนกรีตหนาขนาด 1 cm , 2 cm, 3 cm	38
รูปที่ 3.7 อิฐหนาขนาด 1 cm , 2 cm, 3 cm	39
รูปที่ 3.8 ลำโพงกระจายเสียง	39
รูปที่ 3.9 แผ่นเหล็ก	40
รูปที่ 3.10 ตัวบันทึกค่าสัญญาณ (F F T Analyzer)	40
รูปที่ 3.11 ชุดการทดลองจริง	41
รูปที่ 3.12 ชุดการทดลอง	41
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง	
รูปที่ 4.1 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงกับความถี่ ของ กระจก ขนาด 1 , 2 , 3 cm	46
รูปที่ 4.2 กราฟความสัมพันธ์ระหว่าง Impedance Ratio กับความถี่ ของ กระจก หนา 1,2,3 cm	46
รูปที่ 4.3 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงกับความถี่ ของคอนกรีตขนาด 1,2,3 cm	47
รูปที่ 4.4 กราฟความสัมพันธ์ระหว่าง Impedance Ratio กับความถี่ ของ คอนกรีตหนา 1,2,3 cm	47
รูปที่ 4.5 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงกับความถี่ ของ อิฐหนา 1,2,3 cm	48
รูปที่ 4.6 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง Impedance Ratio กับความถี่ ของ อิฐ หนา 1,2,3 cm	48
รูปที่ 4.7 กราฟเปรียบเทียบสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงกับความถี่ต่างๆ ของ วัสดุ 1 cm	49
รูปที่ 4.8 กราฟเปรียบเทียบสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงกับความถี่ต่างๆ ของ วัสดุ 2 cm	49
รูปที่ 4.9 กราฟเปรียบเทียบสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงกับความถี่ต่างๆ ของ วัสดุ 3 cm	50
รูปที่ 4.10 กราฟเปรียบเทียบ Impedance Ratio กับความถี่ต่างๆ ของ วัสดุ 1 cm	50
รูปที่ 4.11 กราฟเปรียบเทียบ Impedance Ratio กับความถี่ต่างๆ ของ วัสดุ 2 cm	51
รูปที่ 4.12 กราฟเปรียบเทียบ Impedance Ratio กับความถี่ต่างๆ ของ วัสดุ 3 cm	51

บทที่ 1

บทนำ (Introduction)

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ในปัจจุบันประเทศไทยกำลังพัฒนาในทุกๆด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีใหม่ๆขึ้นมาอย่างมากมาย ในการพัฒนานั้นนอกจากจะมีผลให้มีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและสังคมแล้ว ยังก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมมากมายทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ปัญหาน้ำเน่าเสีย อากาศเสีย ซึ่งเป็นผลกระทบทางตรง นอกจากนั้นยังก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านทางอ้อม เช่น การเพิ่มจำนวนของยานพาหนะ และ จำนวนประชากรภายในเมือง ซึ่งสาเหตุของปัญหาเหล่านี้คือการขาดการวางแผนและการควบคุมเพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมลภาวะทางเสียงเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญประการหนึ่ง ที่เป็นผลสืบเนื่องจากการพัฒนาประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ในช่วงเวลาที่ผ่านมามีพบว่าผลกระทบของมลภาวะทางเสียงที่มีต่อสังคมไทยนั้น ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว มิได้เป็นเพียงสิ่งที่ก่อให้เกิดความรำคาญเท่านั้น แต่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของผู้ที่ได้รับผลกระทบอีกด้วย เช่น ปัญหาใกล้ตัว สนามบินใกล้สถานศึกษาซึ่งผลของเสียงดัง อาจจะทำให้เกิดผลกระทบต่อการศึกษาของนักศึกษา หรือจะเป็นปัญหายานยนต์คือเสียงดังจากห้องเครื่องยนต์ ซึ่งการศึกษาความสามารถของวัสดุดูดซับเสียงอาจมีส่วนช่วยแก้ปัญหาโดยตรงด้านนี้ ปัจจุบันจึงได้มีการคิดค้นเทคโนโลยีในการลดความดังของเสียง อย่างเช่น การนำเอาใยแก้วมาพันรอบท่อไอเสียเพื่อลดความดังที่เกิดจากท่อไอเสีย หรือจะเป็นการนำเอาวัสดุดูดซับเสียงมาภายในอุปกรณ์เครื่องทำความเย็นเพื่อลดเสียงที่เกิดจากการทำงานของตัวเครื่อง

แนวทางในการควบคุมเพื่อลดระดับความรุนแรงของปัญหามลภาวะทางเสียงนี้สามารถกระทำได้หลายวิธี เช่นการควบคุมที่แหล่งกำเนิดเสียง การควบคุมที่ทางผ่านของเสียง และการควบคุมที่ตัวผู้รับเสียง ซึ่งโดยหลักการแล้วการควบคุมที่ดีที่สุดคือการควบคุมที่แหล่งกำเนิดเสียง ถ้าหากไม่สามารถทำได้อาจใช้วิธีการควบคุมที่เส้นทางเดินเสียง โดยใช้วัสดุที่มีคุณสมบัติในการดูดกลืนคลื่นเสียงได้ดี หรือมีคุณสมบัติในการจำกัดการส่งผ่านคลื่นเสียงได้ดีมาวางกัน ระหว่างแหล่งกำเนิดเสียงกับบริเวณที่ต้องการความเงียบสงบ การพัฒนาคุณสมบัติของวัสดุคลื่นเสียงที่ดีแนวทางหนึ่งก็คือ การศึกษาประสิทธิภาพในการลดระดับเสียงของวัสดุชนิดต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพัฒนาเป็นวัสดุดูดกลืนเสียงที่ดีต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 สร้างชุดการทดลอง

1.2.2 วิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์ความต้านทานและความดูดซับเสียงของวัสดุ

1.3 ขอบเขตการทดลอง

1.3.1 ทดสอบในภาวะปกติ

1.3.2 เครื่องกำเนิดสัญญาณเริ่มต้นที่ 125 Hz

1.3.3 Diameter และความถี่จะได้จาก สมการ $f < 0.586 c/d$, $d < 0.586 \lambda$ (สำหรับท่อกลม)

$f < 0.500 c/d$, $d < 0.500 \lambda$ (สำหรับท่อสี่เหลี่ยม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.4 ความยาวของท่อคำนวณได้จากสมการ $3\lambda / 4 < l < d$ โดยที่ λ คือ ความยาวคลื่น (m), l คือ ความยาวท่อ (m), d คือ diameter ของท่อ

1.4 วิธีการดำเนินงาน

1.4.1 การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ดังนี้

- หาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องวัสดุคูดซับเสียงและชุดทดลองตามมาตรฐาน ASTM C384-90a จากการศึกษาภายในประเทศและต่างประเทศในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งหนังสือและอินเทอร์เน็ต
- ทำการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องเสียง
- ทำการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุที่มีรูพรุน

1.4.2 เตรียมอุปกรณ์สำหรับการทดลอง

- ติดตั้งชุดอุปกรณ์การทดลอง
- ตั้งค่าอุปกรณ์การทดลอง

1.4.3 ทำการทดลองโดยเปลี่ยนวัสดุที่ใช้ทดลองและทำการวิเคราะห์ผลการทดลอง

1.4.4 ทำการสรุปผลการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีบทการวิเคราะห์และคำนวณ

2.1 ธรรมชาติและการเกิดเสียง

เสียงเป็นพลังงานรูปแบบหนึ่ง เพราะเสียงไม่ใช่สสารและไม่มีตัวตน แต่เสียงสามารถเปลี่ยนเป็นพลังงานรูปอื่นๆ หรือพลังงานอื่นๆ สามารถเปลี่ยนเป็นพลังงานเสียงได้ เสียงเป็นคลื่นชนิดหนึ่งเพราะเสียงสามารถแสดงสมบัติของคลื่นคือ การสะท้อน การหักเห การแทรกสอด และการเลี้ยวเบนได้อย่างสมบูรณ์

เสียงเกิดจากการสั่นสะเทือนของแหล่งกำเนิดแล้วถ่ายทอดพลังงานของการสั่นสะเทือนนั้นให้แก่อนุภาคของตัวกลาง ดังนั้นเสียงจึงเป็นคลื่นที่ต้องอาศัยตัวกลางในการเคลื่อนที่เพราะการถ่ายทอดพลังงานของคลื่นเสียงต้องอาศัยการสั่นของตัวกลางเป็นตัวส่งผ่านพลังงาน และเนื่องจากอนุภาคตัวกลางที่คลื่นเสียงผ่านจะมีการเคลื่อนที่แบบซิมเปิลฮาร์โมนิกในทิศเดียวกับการเคลื่อนที่ของคลื่นเสียง จึงจัดว่าคลื่นเสียงเป็นคลื่นตามยาว

สำหรับแหล่งกำเนิดคลื่นเสียงอาจแบ่งตามลักษณะของวัตถุต้นกำเนิดเป็น 3 ประเภทคือ

- 1) เกิดจากการสั่นของสายหรือแท่ง เช่น ส้อมเสียง เครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายต่างๆ
- 2) เกิดจากการสั่นของผิว เช่น ระฆัง ฉาบ ฉิ่ง กลอง
- 3) เกิดจากการสั่นของลำอากาศ เช่น เครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่าต่างๆ

2.1.1 กลไกการเกิดเสียง

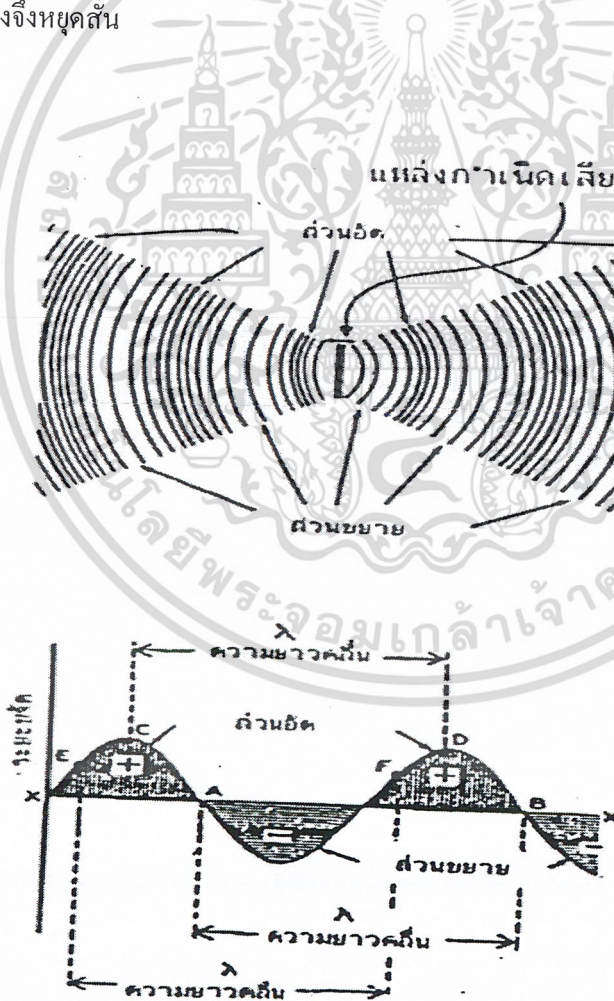
เราสามารถพิจารณากลไกการเกิดคลื่นเสียงจากตัวอย่างการเกิดคลื่นตามยาวในท่อดังนี้ คือ ในกรณีคลื่นเสียงการสั่นของวัตถุต้นกำเนิดเสียงในตัวกลางจะทำให้โมเลกุล ของอากาศเกิดการอัดและขยายแผ่กระจายออกรอบแหล่งกำเนิดในลักษณะของคลื่นตามยาว เมื่อคลื่นนี้เคลื่อนที่มาถึงหูของคนจะทำให้คนที่ได้รับคลื่นนั้นรับรู้เป็นเสียงขึ้น (จากรูปที่ 2.1) จะพบว่าคลื่นเสียงในอากาศเกิดขึ้นจากการอัดและการขยายของอากาศ เมื่อคลื่นเสียงเดินทางผ่านตัวกลาง (อากาศ) จะทำให้เกิดตำแหน่งที่อนุภาคอากาศอัดตัวและขยายตัวสลับกันไปตลอดแนวทางการเคลื่อนที่ โดยตำแหน่งเหล่านี้จะมีการเคลื่อนที่เปลี่ยนตำแหน่งไปตลอดในแนวทางการเคลื่อนที่ของคลื่น เมื่อมองในด้านความดันที่จุดๆ หนึ่งจะมีค่าความดันมากกว่าปกติเท่ากับปกติและน้อยกว่าปกติสลับกันไป ในกรณีที่วัตถุต้นกำเนิดในสูญญากาศผู้ฟังจะไม่ได้ยินเสียงเพราะไม่มีตัวกลางในการถ่ายทอดพลังงานเสียงที่เกิดขึ้นจากการสั่นของวัตถุที่เป็นแหล่งกำเนิดมาถึงผู้ฟัง

พิจารณาอากาศภายในท่อยาวซึ่งปลายด้านหนึ่งมีลูกสูบ (รูปที่ 2.2) ถ้าหากให้ลูกสูบนี้อัดและขยายตัวไปด้านหลังในระยะเวลาสั้นๆ จะทำให้โมเลกุลของอากาศที่อยู่ใกล้ด้านหลังของลูกสูบนี้อัดและขยายตัวไปด้วย ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการเคลื่อนที่ของลูกสูบทำให้ความดันของอากาศใกล้ลูกสูบบมีค่าเพิ่มขึ้น และถ้าหยุดลูกสูบไว้ ณ ตำแหน่งนี้ชั่วครู่ จะพบว่าอากาศส่วนที่มีการอัดตัวในตอนแรกเริ่มมีการขยายตัวออก โดยอากาศจะไม่ขยายตัวมาด้านหลังหรือออกด้านข้างเพราะคิบลูกสูบและผนังของท่อ ดังนั้นอากาศจะขยายตัวและเคลื่อนที่ไปเฉพาะด้านหน้าของลูกสูบเท่านั้น อากาศที่ถูกอัดและขยายตัวนี้จะมีลักษณะเป็นชั้นๆ ซึ่งจะอัดส่วนของอากาศที่อยู่ถัดออกไปเรื่อยๆ ถ้าหากให้เกิดการทำงานลักษณะซ้ำๆ กันก็จะเกิดการอัดตัวของอากาศต่อกันไป ซึ่งเป็นการก่อให้เกิดคลื่นของความดันที่มีค่าเป็นบวกส่งไปตามทางยาวทั้งนี้หากให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

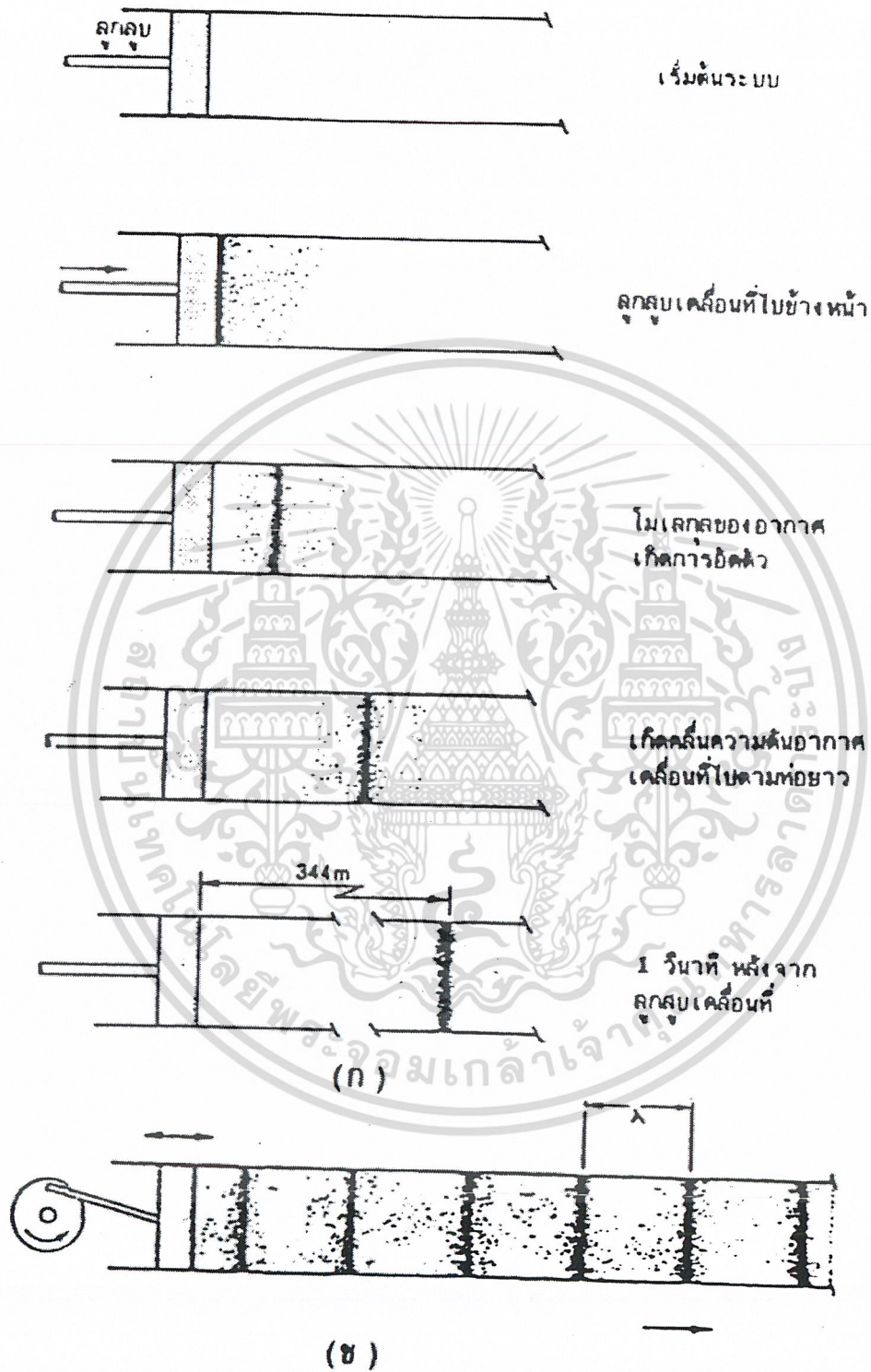
ลูกสูบมีการเคลื่อนที่ในทิศทางตรงข้ามกับตอนแรกจะส่งผลให้ความดันอากาศที่มีค่าเป็นบวกในช่วงแรกเริ่มลดลง และหากให้ลูกสูบเคลื่อนที่ผ่านจุดกึ่งกลางความดันอากาศก็จะมีค่าเป็นลบ และด้วยกระบวนการย้อนกลับนี้ก็จะก่อให้เกิดคลื่นความดันที่มีค่าเป็นลบ เคลื่อนที่ตามหลังคลื่นความดันที่มีค่าเป็นบวกไปตามความยาวของท่อ นั่นซึ่งคลื่นความดันเหล่านี้ก็คือคลื่นเสียงนั่นเอง

หากพิจารณาตามความหมายแล้ว “เสียง” จะเกิดขึ้นได้ต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย 3 ส่วน ได้แก่ แหล่งกำเนิดเสียง ตัวกลางและผู้รับเสียง ดังนั้นการเกิดเสียงจึงอธิบายได้ดังนี้ เมื่อวัตถุต้นกำเนิดมีการสั่นตัวจะส่งพลังงานออกไปในรูปของคลื่นซึ่งเป็นคลื่นยาว ทำให้โมเลกุลของอากาศที่อยู่ใกล้เคียงวัตถุ ต้นกำเนิดมีการเคลื่อนที่กลับไป-มา เป็นจังหวะเดียวกับการสั่นของวัตถุต้นกำเนิดส่งผลให้เกิด การเปลี่ยนแปลงความดันบริเวณที่คลื่นเสียงนั้นเคลื่อนที่ผ่าน โดยทิศทางการเคลื่อนที่ของคลื่นเสียงจะมีทิศเดียวกับทิศของ การสั่นตัวของอนุภาคตัวกลาง ดังนั้นเมื่อให้วัตถุมีการสั่นในตัวกลางใดๆ จะทำให้อนุภาคของตัวกลางที่อยู่ข้างเคียงกับวัตถุนั้นๆ เกิดการสั่นตามไปด้วยจากการสั่นในลักษณะนี้จะมีการถ่ายทอดพลังงานจากอนุภาคหนึ่งไปสู่อนุภาคอื่นต่อจนกระทั่งพลังงานซึ่งทำให้วัตถุแหล่งกำเนิดหมดลง พลังงานในอนุภาคของตัวกลางจึงหยุดสั่น

รูปที่ 2.1 การเกิดคลื่น ส่วนอัดและขยายของคลื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.2 แสดงกลไกการส่งผ่านคลื่นตามยาวในท่อ

ก. เมื่อลูกสูบเคลื่อนที่จังหวะเดียว

ข. ลูกสูบเคลื่อนที่อย่างต่อเนื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแผ่กระจายของคลื่นเสียงสามารถอธิบายได้ด้วยกราฟ ซึ่งแสดงระยะห่างจากจุดสมดุลของวัตถุที่กำลังสั่นตัว โดยระยะห่างของคลื่นเสียงซึ่งเคลื่อนที่นั้นในหนึ่งช่วงเวลาหรือในหนึ่งรอบจะเรียกว่า ความยาวคลื่น สำหรับระยะห่างจากจุดสมดุลของอนุภาคของวัตถุแหล่งกำเนิดในช่วงเวลาเรียกว่าความเร็วเสียง ส่วนความถี่ของคลื่นเสียง คือจำนวนรอบของความถี่เสียงในหนึ่งหน่วยเวลา โดยความสัมพันธ์ของความยาวคลื่น ความเร็วและความถี่เสียง สามารถแสดงได้ในรูปคณิตศาสตร์ดังนี้

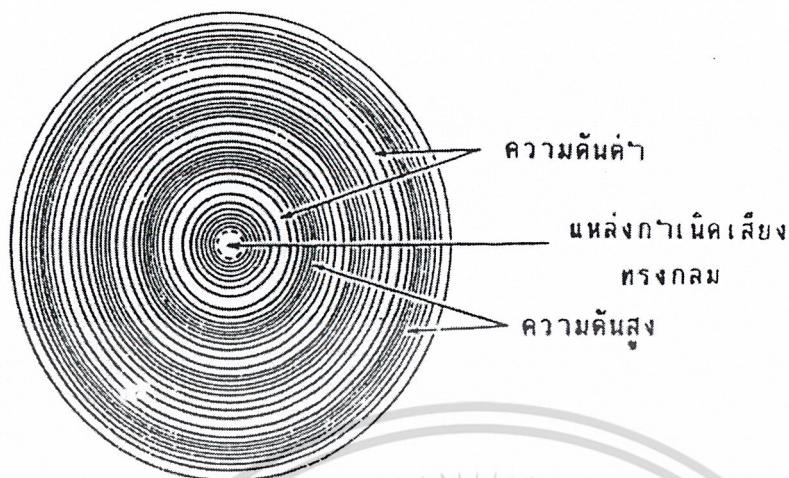
$$c = \lambda f$$

โดย

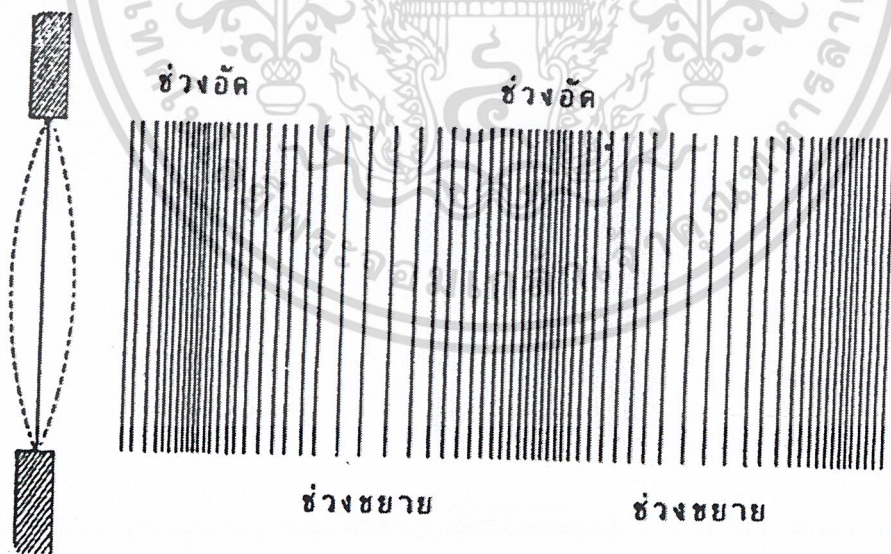
c	= ความเร็วเสียง	(m s ⁻¹)
λ	= ความยาวเสียง	(m)
f	= ความถี่เสียง	(Hz)

2.1.2 การแผ่กระจายของคลื่นเสียง

คลื่นเสียงเป็นคลื่นยืดหยุ่นซึ่งเกิดจากการสั่นของวัตถุแล้วมีการแผ่กระจายผ่านตัวกลางมา ในกรณีที่ตัวกลางเป็นอากาศ โมเลกุลของอากาศจะมีการสั่นตัวกลับไป-มาจากตำแหน่งสมดุล ทั้งนี้การแผ่กระจายของคลื่นเสียงอาจเกิดขึ้นได้ใน 2 ลักษณะ คือ คลื่นทรงกลม (spherical wave) และคลื่นระนาบ (plane wave) โดยคลื่นทรงกลมเกิดจากแหล่งกำเนิดที่มีลักษณะเป็นจุดและอยู่ใกล้จุดที่สังเกต (รูปที่ 2.3) หน้าคลื่นที่แผ่ออกไปโดยรอบมีลักษณะเป็นทรงกลม ส่วนคลื่นระนาบเกิดจากแหล่งกำเนิดที่อยู่ห่างจากจุดสังเกตเป็นระยะทางไกลมากหรือเกิดจากการสั่นตัวของแผ่นระนาบขนาดใหญ่ (รูปที่ 2.4) โดยมีหน้าคลื่นตั้งฉากกับทิศทางการเคลื่อนที่ของคลื่น สำหรับการแผ่กระจายของคลื่นเสียงจากแหล่งกำเนิดจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายประการ เช่น กำลังของแหล่งกำเนิดเสียง ตัวกลางในการแผ่กระจาย สิ่งกีดขวางต่างๆ โดยระยะที่ห่างจากแหล่งกำเนิด ระดับเสียงจะแตกต่างกันขึ้นกับปัจจัยเหล่านี้ เช่น ระยะทางการดูดซับของอากาศ หมอก พื้นดินการสะท้อนหรือเลี้ยวเบนรอบสิ่งกีดขวาง การเกิดจุดอับเสียง และการกระเจิงเสียง

รูปที่ 2.3 การแผ่กระจายของคลื่นทรงกลม

รูปที่ 2.4 การแผ่กระจายของคลื่นระนาบในอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 ความเร็วของเสียง

เสียงมีความเร็วที่จำกัดค่าหนึ่ง โดยความเร็วเสียงนั้นจะแตกต่างกันออกไปสำหรับตัวกลางแต่ละชนิด ความเร็วเสียงเพิ่มขึ้นเมื่อตัวกลางมีความหนาแน่นเพิ่มขึ้นเนื่องจากการจัดเรียงตัวของโมเลกุลตัวกลางนั้น จึงสามารถอธิบายได้ว่าอนุภาคของโลหะซึ่งมีการจัดเรียงตัวกันอย่างเป็นระเบียบและใกล้ชิดกันมากกว่าอนุภาคหรือโมเลกุลของแก๊ส ทำให้โลหะสามารถส่งผ่านพลังงานจากการสั่นสะเทือนไปยังแต่ละโมเลกุลได้อย่างรวดเร็ว และสรุปว่าคลื่นเสียงที่แผ่กระจายออกมาจากแหล่งกำเนิดเดียวกันแต่เคลื่อนที่ผ่านไปในตัวกลางที่ต่างชนิดกันจะมีความเร็วเสียงต่างกันและความหนาแน่นต่างกัน ดังตารางที่ (2.1) และ (2.2)

ตารางที่ 2.1 ความเร็วเสียงในแก๊ส, ของเหลวและของแข็ง

ตัวกลาง	อุณหภูมิ (°C)	(m s ⁻¹)
แก๊ส		
- คาร์บอนไดออกไซด์	0	259
- ออกซิเจน	0	316
อากาศ	0	331
- อากาศ	20	343
ไนโตรเจน	0	334
ฮีเลียม	0	965
ของเหลว		
- ปรอท	25	1450
- น้ำ	25	1498
- น้ำทะเล	25	1531
ของแข็ง		
- ยาง	-	1800
- ตะกั่ว	-	2100
- ทอง	-	3000
- เหล็ก	-	5000-6000
- แก้ว	-	5000-6000
- แกรนิต์	-	6000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเคลื่อนที่ของคลื่นเสียงนั้นขึ้นกับการถ่ายทอดพลังงานกล โดยการสั่นตัวของอนุภาคตัวกลางที่สั่นตัวอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ความเร็วของเสียงในตัวกลางต่างชนิดกันมีขนาดต่างกัน กล่าวคือ ตัวกลางที่มีความหนาแน่นมากกว่าความเร็วเสียงจะมีค่าสูง ส่วนตัวกลางที่มีความหนาแน่นน้อยความเร็วเสียงจะมีค่าต่ำ ทั้งนี้ถ้าตัวกลางมีอุณหภูมิสูงขึ้นความเร็วเสียงก็จะมีค่าสูงขึ้นด้วย ตารางที่ (2.2)

ตารางที่ 2.2 ความเร็วเสียงในตัวกลางที่มีความหนาแน่นต่างกัน

ตัวกลาง	อุณหภูมิ (°C)	ความหนาแน่น (kg m ⁻³)	ความเร็วเสียง(m s ⁻¹)
อากาศ	-	1.20	344
คาร์บอนไดออกไซด์	0	1.98	259
ไฮโดรเจน	0	0.0899	1284
เฮลริลอัลกอกฮอส์	-	790	1207
เบนซิน	-	870	1295
น้ำบริสุทธิ์	-	998	1498
อะลูมิเนียม	-	2700	5000
ทองแดง	-	8930	3750
เหล็ก	-	7900	5120
เลือด	37	1056	1570
เนื้อเยื่อ	37	1047	1570

เสียงนั้นเกิดจากการเปลี่ยนแปลงขนาดของความดันในปริมาณเล็กน้อย แล้วแผ่กระจายผ่านตัวกลางอากาศออกไปด้วยความเร็วค่าหนึ่ง โดยขนาดของการเปลี่ยนแปลงความดันอยู่ในช่วงระหว่าง 2×10^{-5} ถึง 20 Pa โดยความเร็วเสียงในอากาศสามารถแสดงในรูปของสมการคณิตศาสตร์ได้ดังนี้

$$c = \sqrt{\frac{\gamma RT}{M}}$$

γ = อัตราส่วนของความจุความร้อนจำเพาะของอากาศ (C_p / C_v)

R = ค่าคงที่ของแก๊ส ($J \text{ kmol}^{-1} \text{ K}^{-1}$)

T = อุณหภูมิองศาสัมบูรณ์ (K)

M = มวลโมเลกุลของอากาศ = 28.8 (kg kmole^{-1})

ดังนั้นสำหรับอากาศที่มีอุณหภูมิ 20 °C และความดันบรรยากาศมาตรฐานความเร็วเสียงมีค่าประมาณ 344 ms^{-1} ส่วนความเร็วเสียงในของเหลวและของแข็งจะแตกต่างจากความเร็วเสียงในของเหลวและของแข็งสามารถหาได้จาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$c = \sqrt{\frac{B}{\rho}}$$

โดย

ρ = ความหนาแน่นของของเหลว (kg m^{-3})

B = ค่าบัลค์มอดูลัสสำหรับของเหลว (N m^{-2})

$$\sqrt{\frac{Y}{\rho}}$$

ρ = ความหนาแน่นของของแข็ง (kg m^{-3})

Y = ค่ามอดูลัสยังส์สำหรับของเหลว (N m^{-2})

2.1.4 คุณภาพเสียงและระดับเสียง

คุณภาพของเสียง (Quality) หมายถึง คุณลักษณะเสียงที่หูได้ยิน เช่นมีการบรรเลงเพลงจากวงดนตรีวงหนึ่งทุกชนิด ซึ่งเล่นเพลงเดียวกัน แต่หูสามารถแยกได้ว่าเสียงที่ได้ยินนั้นมาจากเครื่องดนตรีประเภทใด เช่น จากไวโอลินหรือเปียโน เป็นต้น การที่หูสามารถแยกลักษณะของเสียงได้นั้นเพราะคุณภาพของเสียงต่างกัน โดยที่คุณภาพของเสียงจะขึ้นอยู่กับจำนวนและความเข้มของโอเวอร์โทนของเสียงที่เกิดจากแหล่งกำเนิดนั้น ซึ่งแสดงเด่นออกมาจึงทำให้เครื่องดนตรีเหล่านั้นมีความไพเราะต่างกัน นอกจากนี้คุณภาพของเสียงยังขึ้นกับความเข้มของเสียงด้วย อย่างไรก็ตาม Giancoli ได้กล่าวว่าคุณภาพของเสียงหรือลักษณะพิเศษของเสียงจะขึ้นกับการผสมผสานกันของความถี่ที่ปรากฏต่อผู้สังเกต

ระดับเสียง (pitch) หมายถึง ลักษณะความสูงต่ำของเสียง สำหรับเสียงสูงเช่น ข, ฉ, จ, เสียงต่ำเช่น ค, ฆ, ง หรือ โน้ตดนตรี เช่น โด, เร, มี, ฟา, ซอล, ลา, ซี่ นั้น แสดงระดับเสียงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า โดมีเสียงต่ำ ซี่ มีเสียงสูงกว่า ทั้งนี้ระดับเสียงสามารถกำหนดได้ด้วยความถี่ โดยระดับเสียงจะผันแปรตามความถี่ เสียงสูงหรือเสียงที่มีระดับสูงนั้นมีความถี่สูง ส่วนเสียงต่ำมีความถี่ต่ำนอกจากนี้ระดับเสียงยังขึ้นกับปริมาณความเข้มของเสียงด้วยระดับเสียงในช่วงที่มนุษย์สามารถรับฟังได้ คือความถี่อยู่ในช่วงประมาณ 20 – 20,000 Hz

2.1.5 ความเข้มของเสียงและความดังเสียง

พลังงานเสียงที่ถูกส่งออกจากแหล่งกำเนิดจะทำให้อนุภาคของตัวกลางเกิดการสั่นตัวในลักษณะของคลื่นตามยาวที่แผ่กระจายออกไป ทั้งนี้ความเข้มของคลื่นเสียงที่ส่งออกไปจากแหล่งกำเนิดเสียงนั้นขึ้นอยู่กับกำลังของแหล่งกำเนิด ซึ่ง Thumman และ Miller (1999) กล่าวว่า กำลังของแหล่งกำเนิดเสียงสามารถแสดงได้ในหน่วยวัตต์ ในสนามอิสระเสียงจะมีการกระจาย จากแหล่งกำเนิดทุกทิศทางในลักษณะของรูปทรงกลม(รูปที่ 2.5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไรก็ตามพื้นที่ผิวของทรงกลมจะเพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนโดยตรงกับระยะห่าง จากแหล่งกำเนิดที่เพิ่มขึ้นด้วยทำให้ความเข้มเสียงหรือกำลังต่อหน่วยพื้นที่นั้นลดลงด้วย ทั้งนี้เพราะกำลังที่ส่งกระจายออกไปมีค่าเท่าเดิม แต่พื้นที่ที่ครอบคลุมพลังงานนั้นกลับเพิ่มขึ้นมากขึ้น ความเข้มที่ส่งออกจากแหล่งกำเนิดสามารถคำนวณได้จากสมการ

$$I = W/S$$

โดย

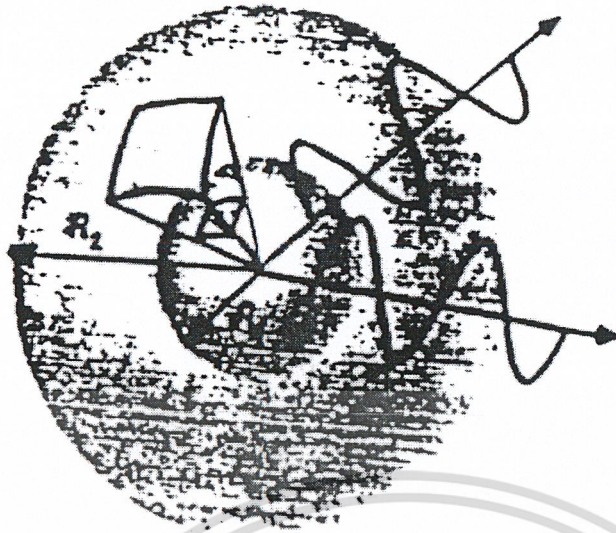
I	= ความเข้มเสียง	(W m ⁻²)
W	= กำลังของแหล่งกำเนิด	(W)
S	= พื้นที่ผิวทรงกลม	(m ⁻²)

นอกจากนี้ Webb (1998) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมในเรื่องนี้ไว้ว่าพลังงานเสียงต่อหน่วยพื้นที่ ณ ตำแหน่งต่าง ๆ นั้นจะมีค่าเป็นสัดส่วนผกผันกับค่าของระยะทางจากแหล่งกำเนิดยกกำลังสอง ทั้งนี้ถ้าระยะทางจากแหล่งกำเนิดเสียงเพิ่มขึ้น 2 เท่า ค่าความหนาแน่นของพลังงานเสียงจะลดลง 4 เท่า (รูปที่ 2.6) อาจกล่าวได้โดยสรุปว่าในหน่วยของเดซิเบลว่าทุกครั้งที่ระยะห่างจากแหล่งกำเนิดเพิ่มขึ้น 2 เท่า ระดับความดังเสียง จะลดลง 6 dB (A) สอดคล้องกับคำอธิบายของ Schmeiset (1997) ที่กล่าวว่า ณ ตำแหน่งที่ห่างออกไปจากแหล่งกำเนิดเสียงเป็นระยะทาง r และแหล่งกำเนิดเสียงมีกำลังเป็น W จะมีความเข้มเสียงเป็น I แสดงได้ดังสมการ

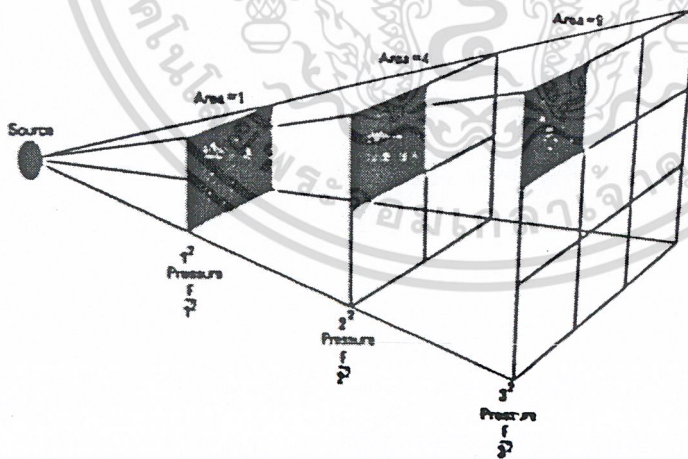
$$I = W / 4\pi r^2$$

โดย

I	= ความเข้มเสียง
W	= กำลังของแหล่งกำเนิด
R	= รัศมีจากแหล่งกำเนิด

รูปที่ 2.5 การแผ่กระจายพลังงานของคลื่นเสียงในลักษณะทรงกลม

รูปที่ 2.6 ความเข้มของพลังงานเสียงต่อหน่วยพื้นที่ ที่ระยะห่างจากแหล่งกำเนิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไรก็ตาม Bueche (1998) ได้ให้ความหมายว่าความเข้มเสียงหมายถึงกำลังของแหล่งกำเนิดเสียงที่ส่งคลื่นเสียงผ่านพื้นที่หนึ่งหน่วยซึ่งรองรับมุมตันที่แหล่งกำเนิด ในทิศทางตั้งฉากกับทิศของการเคลื่อนที่ของคลื่นนั้นมีหน่วยเป็น W m^{-2} ทำนองเดียวกับที่ Ahford และ Wright กล่าวว่าความเข้มเสียงหมายถึงค่าเฉลี่ยของพลังงานเสียงที่ส่งผ่านพื้นที่ ที่ตั้งได้จากกับทิศการเคลื่อนที่ของคลื่นเสียงในหนึ่งหน่วยเวลา โดยความเข้มของเสียงสามารถคำนวณได้จากสมการต่อไปนี้

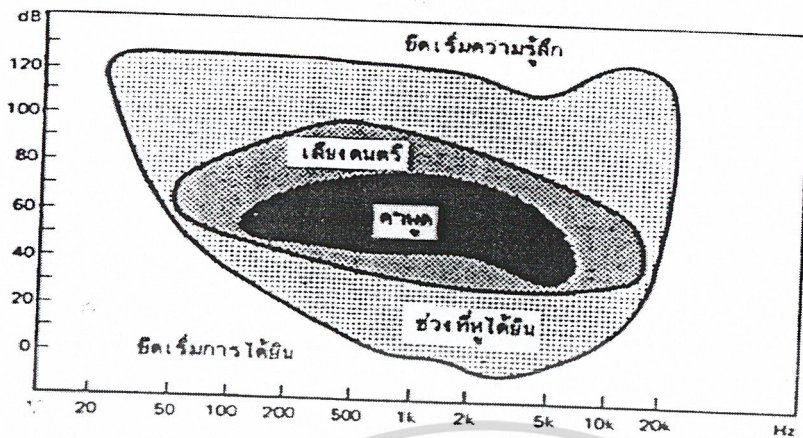
$$I = P^2 / \rho c$$

โดยที่

I	= ความเข้มเสียง	(W m^{-2})
P^2	= ความดันเสียงเฉลี่ยกำลังสอง	(N m^{-2}) ²
ρ	= ความหนาแน่นของอากาศ	(kg m^{-3})
c	= ความเร็วของเสียง	(m s^{-1})

ทั้งนี้เสียงเบาที่สุดที่มนุษย์สามารถได้ยินนั้นมีความเข้มประมาณ $10^{-12} \text{ W m}^{-2}$ และเสียงดังที่สุดที่มนุษย์สามารถทนได้นั้นมีความเข้มประมาณ 1 W m^{-2} Ahford และ Wright ซึ่ง Marion และ Hornyak กล่าวถึงการรับฟังเสียงของมนุษย์ว่า มนุษย์แต่ละคนจะมีความสามารถตอบสนองต่อเสียงที่มีความถี่ในช่วงประมาณ 15 Hz ไปจนถึง 20,000 Hz อย่างไรก็ตามความสามารถในการตอบสนองต่อสิ่งที่มีความถี่สูง ๆ ของแต่ละบุคคลนั้นจะลดลงเมื่อบุคคลนั้นมีอายุมากขึ้น โดยในวัยรุ่นจะสามารถรับฟังเสียงที่มีความถี่ประมาณ 20,000 Hz ได้เมื่อคนเดียวกันนี้มีอายุมากขึ้น เราจะไม่สามารถได้ยินเสียงที่มีความถี่สูงกว่า 12,000 Hz หรือ 14,000 Hz

ความดังของเสียง (loudness) หมายถึง ความรู้สึกได้ยินของมนุษย์ว่าดังมากหรือน้อยซึ่งเป็นปริมาณที่ไม่สามารถวัดด้วยเครื่องมือใดๆ โดยตรง ซึ่งความดังจะเพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนโดยตรงกับลอการิทึมฐาน 10 ของความเข้มเสียง (ตารางที่ 2.3) ความดังจะเพิ่มขึ้นตามความเข้มแต่ไม่อยู่ในรูปของความสัมพันธ์เชิงเส้นอย่างง่าย ความรู้สึกดังเป็นสัดส่วนโดยตรงกับสเกลของลอการิทึมของความเข้มเสียง ทั้งนี้จากการทดลองเกี่ยวกับความรู้สึกของผู้รับฟังเสียงต่อระดับเสียงของ Robinson และ Dadson พบว่าความดังเสียงมีความสัมพันธ์กับความเข้มและความถี่ของเสียง นอกจากนี้ยังได้นำข้อมูลจากการทดลองมาสร้างกราฟระดับความดังเสียงเทียบเท่าสำหรับความถี่บริสุทธิ์ (รูปที่ 2.7) โดยกราฟนี้สร้างขึ้นจากผลการทดสอบการได้ยินเสียงเฉลี่ยของกลุ่มคนจำนวนมาก ทั้งนี้ความดังและความถี่เสียงที่มนุษย์สามารถได้ยินนั้นจะอยู่ในช่วงที่แตกต่างกันออกไป

รูปที่ 2.7 ระดับความถี่และความดังเสียงที่มนุษย์สามารถได้ยินในช่วงต่างๆ
ตารางที่ 2.3 ระดับความดังเสียงจากแหล่งกำเนิดเสียง ณ ตำแหน่งต่างๆ

แหล่งกำเนิด	ระดับความเข้มเสียง (เดซิเบล)	ผลการรับฟัง
การหายใจปกติ	10	แทบจะไม่ได้ยิน
การกระซิบเบาแผ่ว	30	เสียงเบา
สำนักงานที่เงียบ	50	เสียง
การพูดคุยธรรมดา	60	ปานกลาง
เครื่องดูดฝุ่น	75	ดัง
โรงงานทั่วไป	80	ดัง
ถนนที่มีการจราจรหนาแน่น	80	ดัง
เครื่องเสียงสเตอริโอในห้อง	90	ฟังบ่อยๆการได้ยินจะเสื่อม
เครื่องเจาะถนนแบบอัดลม	90	ฟังบ่อยๆการได้ยินจะเสื่อม
เครื่องตัดหญ้า	100	การได้ยินจะเสื่อมลง
ดิสโก้เทค	120	ไม่สบายหู
การแสดงดนตรี ROCK ที่ดังๆ	120	ไม่สบายหู
ฟ้าผ่าระยะใกล้	130	ไม่สบายหู
เครื่องบินไอพ่นขึ้นระยะใกล้	150	เจ็บปวดในหู, แก้วหูชำรุด
จรวดขนาดใหญ่ในระยะใกล้	180	แก้วหูชำรุดทันที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.6 ระดับความดังเสียง

ความเข้มเสียงที่มนุษย์สามารถได้ยินนั้นจะมีช่วงความกว้างมากคือ ตั้งแต่ $10^{-12} \text{ W m}^{-2}$ ถึง 1 W m^{-2} จึงไม่นิยมกล่าวถึงความเข้มเสียงโดยใช้สเกลแบบเลขคณิตธรรมดา แต่นิยมใช้สเกลลอการิทึมแทน ซึ่ง (Cunniff) กล่าวว่าหน่วยที่เหมาะสมสำหรับบอกความเข้มเสียงที่มนุษย์สามารถรับได้ซึ่งมีขนาดกว้างมากนี้คือหน่วยของเดซิเบล โดยได้อธิบายว่านิยามของค่าในหน่วยเดซิเบลของปริมาณใด ๆ A ซึ่งสัมพันธ์กับปริมาณ A_0 (ค่าอ้างอิง) แสดงได้ดังสมการ

$$db = 10 \log (A / A_0)$$

ถ้ารับมลพิษทางเสียงนั้นจะใช้หน่วยของเดซิเบลนี้ ในการวัดค่าของระดับความดังของเสียงอันเนื่องมาจากความเข้มเสียง กำลังเสียงและความดันอากาศ โดยความสัมพันธ์ของระดับความดังเนื่องจากเหตุต่าง ๆ นั้น (ตารางที่ 2.4) สามารถแสดงได้ด้วยความสัมพันธ์ทางคณิตศาสตร์ในรูปของลอการิทึม (logarithmic) ซึ่งจะเป็นอัตราส่วนกับปริมาณอ้างอิงต่าง ๆ ดังนี้

ระดับความดังเสียงเนื่องจากความเข้มเสียง (Sound intensity level ; IL) คำนวณได้จากสมการ

$$IL = 10 \log (I / I_0)$$

โดย

IL = ระดับความดังเสียงจากความเข้มเสียง (dB (A))

I = ความเข้มเสียงที่พิจารณา (W m^{-2})

I_0 = ความเข้มเสียงที่อ้างอิง ($10^{-12} \text{ W m}^{-2}$)

ระดับความดังเสียงเนื่องจากกำลังเสียง (sound power level ; PW L) คำนวณจากสมการ

$$PWL = 10 \log (W / W_0)$$

PWL = ระดับความดังเสียงจากกำลังเสียง (dB (A))

W = กำลังเสียงที่พิจารณา (W)

W_0 = กำลังเสียงอ้างอิง ($10^{-12} \text{ W m}^{-2}$)

ระดับความดังเสียงเนื่องจากความดันเสียงในอากาศ (sound pressure level ; SPL) คำนวณได้จากสมการ

$$SPL = 20 \log (P / P_0)$$

โดย

SPL = ระดับความดันเสียงจากความดันอากาศ (dB (A))

P = ความดันอากาศ ณ ตำแหน่งใด ๆ ที่คลื่นเสียงผ่าน (N m^{-2})

P_0 = ความดันอากาศ ณ ตำแหน่งนั้น เมื่อคลื่นเสียงที่เบาที่สุดเคลื่อนที่ผ่าน ($10^{-12} \text{ N m}^{-2}$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.4 กำลังและระดับกำลังของแหล่งกำเนิดเสียงประเภทต่างๆ

กำลัง(W)	ระดับกำลัง(dB)	แหล่งกำเนิด
100 000 000	200	เสียงจากจรวด
10 000 000		
1 000 000	180	
100 000		
10 000	160	เสียงจากเครื่องบินโบอิง 747
1 000		
100	140	เสียงจากวงดนตรี
10		
1	120	เสียงเลื่อยไฟฟ้า
0.1		
0.01	100	
0.001		เสียงมอเตอร์ไซด์
0.001	80	
0.000 1		เสียงพูดปกติ
0.000 001	60	
0.000 000 1		
0.000 000 01	40	
0.000 000 001		เสียงกระซิบ
0.000 000 000 1	20	
0.000 000 000 01		
0.000 000 000 001	0	

2.2 สมบัติและปรากฏการณ์เสียง

จากความหมายและคำนิยามของเสียงกล่าวไว้ว่าเสียง คือ พลังงานรูปแบบหนึ่งที่ส่งออกจากแหล่งกำเนิดและเคลื่อนที่ผ่านตัวกลางในรูปของคลื่นตามยาว ดังนั้นเสียงจึงสามารถแสดงสมบัติของคลื่นอื่นประกอบด้วยสมบัติการสะท้อน การหักเห การแทรกสอดและการเลี้ยวเบน ได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งสมบัติของคลื่นเหล่านี้ยังก่อให้เกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ อีกมากมายดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1 การสะท้อนของเสียง

เมื่อคลื่นเสียงแผ่กระจายจากแหล่งกำเนิดมากระทบกับสิ่งกีดขวาง หรือ บริเวณที่มีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติอย่างรวดเร็วของตัวกลางนั้นจะเกิดปรากฏการณ์ที่เรียกว่า การสะท้อน ขึ้นที่ผิวของตัวกลางหรือสิ่งกีดขวางที่คลื่นเสียงตกกระทบ เหมือนลูกบอลที่ตกกระทบกำแพงแล้วสะท้อนกลับออกมา (Merken, 1999) โดย ได้อธิบายว่าคลื่นเสียงมีคุณสมบัติในการสะท้อนได้ นอกจากกรณีที่ว่าวัตถุซึ่งเสียงตกกระทบเป็นวัตถุดูดซับเสียงตามที่ได้ผลิตขึ้นให้ เหมาะกับงานหนึ่งๆ โดยเฉพาะ จึงมีการสะท้อนเสียงได้น้อย แม้ว่าผู้สังเกตต้องการรับเสียงตรง แต่ก็อาจมีเสียงสะท้อนปนออกมาบ้าง สำหรับในชีวิตประจำวันนั้น ถ้าเสียงสะท้อนเคลื่อนที่กลับมาถึงผู้สังเกตโดยมีช่วงเวลาห่างจากเสียงตรงน้อยกว่า 0.1 วินาที ผู้สังเกตยังคงได้ยินเสียงตรง และเสียงสะท้อนรวมกันเป็นเพียงเสียงเดียวทำให้แยกไม่ออกว่าได้ยินเสียงสะท้อนแต่ถ้าเสียงสะท้อนเคลื่อนที่กลับมาถึงผู้สังเกตใช้เวลามากกว่า 0.1 วินาที ผู้ที่สังเกตจะได้ยินเสียงสะท้อนแยกจากเสียงตรงในลักษณะที่ซ้ำกันเรียกว่าเสียงก้อง

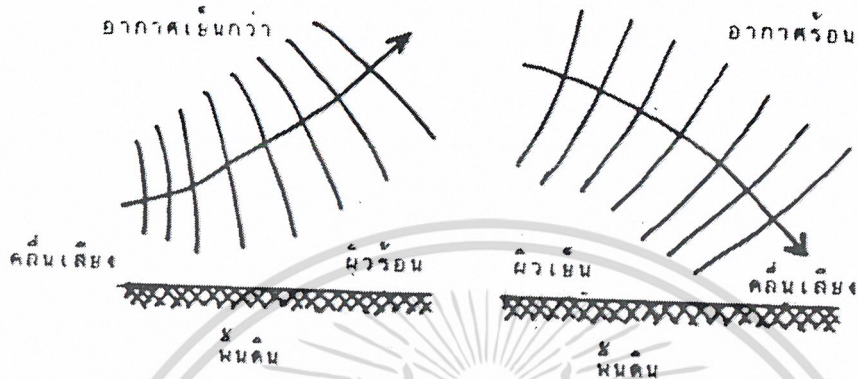
2.2.2 การหักเหของเสียง

เมื่อคลื่นเสียงเคลื่อนที่ออกจากแหล่งกำเนิดผ่านไปยัง บริเวณรอยต่อของตัวกลางที่มีความหนาแน่นต่างกันจะเกิดการเปลี่ยนแปลงความเร็วและทิศทางการเคลื่อนที่ของเสียงซึ่งเรียกปรากฏการณ์นี้ว่าการหักเห ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาอากาศที่ระดับต่าง ๆ ซึ่งปกติแตกต่างกันในเรื่องของอุณหภูมิ ความชื้น ความหนาแน่น อันเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความเร็วของเสียง คือการเดินทางช้าลงในตัวกลางที่มีความหนาแน่นมากกว่าเป็นผลให้แนวทางการเคลื่อนที่และรูปร่างของคลื่นเสียงเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมีผลต่อการได้ยินคือ ในเวลากลางคืนจะได้ยินเสียงได้ไกลกว่าในเวลากลางวัน ทั้งนี้เนื่องจากในเวลากลางวันอากาศที่บริเวณใกล้พื้นที่ดินจะอุ่น หรือร้อนกว่าอากาศระดับสูงขึ้นไป (อุณหภูมิจะลดลงตามความสูงที่เพิ่มขึ้น) เมื่อตกกลางคืนท้องฟ้าแจ่มใสพื้นโลกคลายความร้อนออกไป ทำให้อากาศบริเวณใกล้พื้นดินเย็นกว่าอากาศในระดับสูง ดังนั้นในเวลากลางคืนคลื่นเสียงจึงหักเหขึ้นไปเหนือพื้นดิน แต่เนื่องจากเสียงเดินทางไปไกล ๆ พื้นดินได้เร็วกว่าในเวลากลางคืน ในทางตรงข้ามเวลากลางคืนเสียงเดินทางโค้งลงสู่พื้นดิน นอกจากนี้ช่วงเวลากลางคืนมีความเงียบสงบ ช่วยให้หูคนเรามีความไวต่อเสียงค่อยได้และคลื่นเสียงจะเดินทางในอากาศขึ้นได้เร็วกว่าอากาศแห้ง โดยแนวทางการเคลื่อนที่ของเสียงจะคล้ายกับเวลากลางคืน (ดังรูปที่ 2.8)

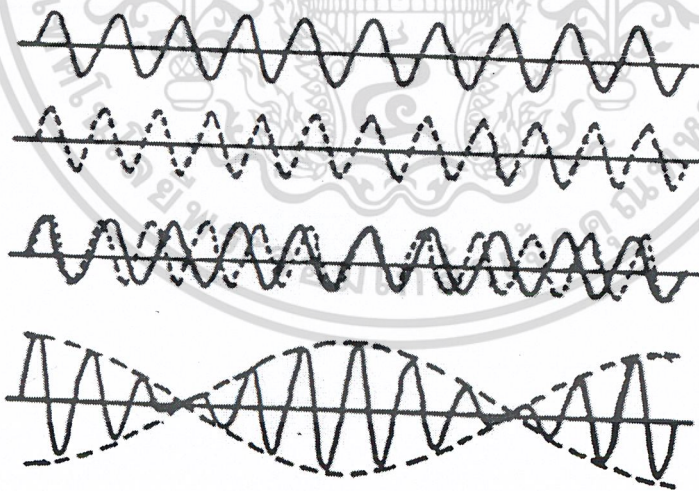
2.2.3 การแทรกสอดของเสียง

เมื่อคลื่นเสียงจากแหล่งกำเนิดตั้งแต่ 2 แหล่งขึ้นไป เกิดขึ้นพร้อมกันและเคลื่อนที่มาถึงตำแหน่งเดียวกัน คลื่นเสียงนั้นจะรวมกันเป็นคลื่นเสียงเดียวซึ่งเรียกรวมกันว่าการแทรกสอด ซึ่งเป็นไปตามหลักการรวมกันได้ของคลื่น ทั้งนี้ถ้าคลื่นเสียงตั้งแต่ 2 แหล่งขึ้นไปที่มีความถี่ต่างกันเล็กน้อยมาแทรกสอดกัน บางขณะที่คลื่นเสียงเหล่านั้นแทรกสอดกันแบบเสริมทำให้เกิดการสั่นตัวของตัวกลางมากขึ้นจึงได้ยินเสียงดังมากกว่าปกติ และบางขณะคลื่นเสียงเหล่านั้นมีการแทรกสอดกันแบบหักล้างทำให้การสั่นของตัวกลางน้อยลง จึงได้ยินเสียงค่อยจนบางครั้งไม่ได้ยินเสียงเลย ดังนั้นเมื่อเสียงเหล่านี้เกิดการแทรกสอดและรวมกัน จะมีผลทำให้ผู้สังเกตได้ยินเสียงเดียวแต่จะดังและค่อยเป็นจังหวะและเรียกปรากฏการณ์

นี่ว่าบีตส์ โดยความถี่ของบีตส์ที่ผู้สังเกตได้ยินจะเท่ากับ ผลต่างของความถี่ของแหล่งกำเนิดเสียงทั้งสอง ทั้งนี้ขณะที่เกิดเสียงคังแอมพลิจูดของคลื่นรวมจะต่ำสุดเป็นเช่นนี้สลับกันไปตลอดเวลา(ดังรูปที่2.9)

รูปที่ 2.8 แนวการเคลื่อนที่ของคลื่นเสียงเวลากลางวันและกลางคืน

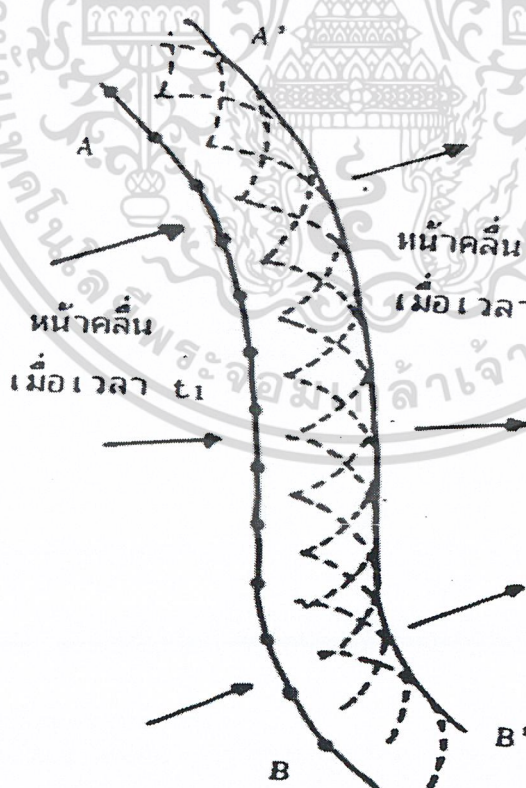
รูปที่ 2.9 การเกิดบีตส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 การเลี้ยวเบนของเสียง

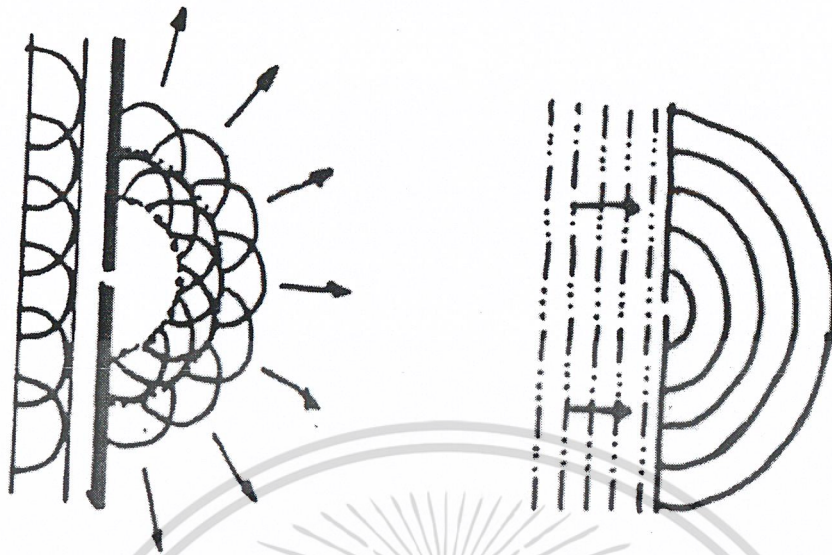
การเลี้ยวเบนของเสียงคือเกิดจากการเปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนที่ของเสียง เมื่อคลื่นเสียงเคลื่อนที่ มาตกกระทบสิ่งกีดขวาง เช่นกรณีการเลี้ยวเบนของเสียงที่มุมตึก ทำให้สามารถได้ยินเสียงของคนที่อยู่กัน อยู่อีกด้านหนึ่งของตึกโดยไม่ต้องเห็นตัวคนพูด เป็นต้น การเปลี่ยนทิศทางโดยการเลี้ยวเบนของคลื่นเสียง นี้ไม่ใช่การสะท้อน หรือการหักเหของเสียง เพราะปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นในตัวกลางเดียวกัน จากผลการ เลี้ยวเบนของเสียงนี้ทำให้ไม่สามารถสร้างมุมหรือบริเวณที่อับเสียงได้อย่างสมบูรณ์ เพราะกำแพงกันเสียง หรืออุปสรรคที่เป็นสิ่งกีดขวางใด ๆ ถ้าหากมีช่องเปิดหรือขอบเปิดไปสู่อีกด้านหนึ่ง จะทำให้เกิดเลี้ยวเบน ของเสียงขึ้นในบริเวณช่องเปิดหรือขอบเขตนั้น ๆ ได้เช่นกัน ทั้งนี้ปรากฏการณ์นี้สามารถอธิบายโดยหลัก ของฮอยเกนส์ อันเกี่ยวกับการแผ่กระจายของคลื่นเสียง ซึ่งกล่าวว่า “แต่ละจุดบนหน้าคลื่นคือ แหล่งกำเนิด ของคลื่นใหม่” (รูปที่ 2.10) ดังนั้นถ้าหากมีคลื่นตกกระทบ สิ่งกีดขวางที่มีช่องเปิดช่องเล็ก ๆ แล้วเคลื่อนที่ ออกไปอีกด้านหนึ่งจะมีลักษณะเป็นคลื่นทรงกลม

ปรากฏการณ์การเลี้ยวเบนของเสียงและขนาดของสิ่งกีดขวาง โดยถ้าความยาวคลื่นของเสียงและ ขนาดของสิ่งกีดขวางต่างกันมากจะมีผลทำให้เกิดการเลี้ยวเบนของคลื่นได้มาก(รูปที่ 2.11) หากเสียงตก กระทบสิ่งกีดขวางใด และคลื่นเสียงนั้นมีความยาวคลื่นมากกว่าขนาดของวัตถุหรือสิ่งกีดขวางที่ตก กระทบแล้วสิ่งกีดขวางที่ตกกระทบนั้น จะทำให้เกิดการโค้งงอของเสียงรอบวัตถุหรือสิ่งกีดขวางนั้น ๆ และเรียกปรากฏการณ์นี้ว่าการเลี้ยวเบนของเสียงนั่นเอง

รูปที่ 2.10 การเกิดหน้าคลื่นใหม่ตามหลักของฮอยเกนส์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.11 การเลี้ยวเบนของเสียงเมื่อผ่านช่องแคบ ตามหลักของฮอยเกนส์

2.2.5 ปรากฏการณ์ดอปเพลอร์

อธิบายถึงปรากฏการณ์ดอปเพลอร์ว่า หากแหล่งกำเนิดเสียงและผู้สังเกตมีการเคลื่อนที่สัมพัทธ์ต่อกัน ในตัวกลางที่อยู่นิ่งนั้น ความถี่ของเสียงที่ปรากฏต่อผู้สังเกตจะแตกต่างไปจากความถี่ของคลื่นเสียงที่ส่งออกมาปรากฏการณ์นี้เรียกว่า ปรากฏการณ์ดอปเพลอร์ เช่นการได้ยินเสียงแตรรถ หรือเสียงหวูดรถไฟ ขณะวิ่งผ่านผู้สังเกตทำให้ได้ยินเสียงสูงหรือต่ำผิดไปจากปกติ ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าปรากฏการณ์ดอปเพลอร์คือ เหตุการณ์ที่ระดับความถี่เสียงมีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากการเคลื่อนที่ของแหล่งกำเนิดเสียงและผู้สังเกตได้รับจะสูงขึ้น ในทางตรงกันข้ามหากทั้งคู่เคลื่อนที่ออกจากกันระดับเสียงที่ผู้สังเกตจะลดต่ำลง

2.2.6 การกำทอน

ปรากฏการณ์อีกอย่างหนึ่งที่สำคัญของเสียงคือการกำทอน การกำทอนหมายถึง ปรากฏการณ์ที่วัตถุหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดการสั่นตัว เมื่อได้รับการกระตุ้นโดยคลื่นที่มีความถี่ตรงกับความถี่ธรรมชาติของวัตถุสิ่งนั้น ทั้งนี้ถ้าคลื่นความถี่ทั้งสองตรงกันจะทำให้เกิดการสั่นตัวอย่างแรงของวัตถุขึ้น กล่าวคือแอมพลิจูดการสั่นตัวกว้างขึ้น การกำทอนของคลื่นเสียงตกกระทบและเกิดการแทรกสอดแบบเสริมกันและเกิดเสียงดังขึ้น การเกิดกำทอนของเสียงนี้เป็นหลักการที่นำมาประดิษฐ์เครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย เช่น ซอ กีตาร์ ไวโอลิน โดยมีกล่องเสียงช่วยให้เกิดการกำทอน ซึ่งความดังของเสียงจะมีเสียงดังมากขึ้นและมีความไพเราะมากขึ้นด้วยทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดและคุณภาพของกล่องเสียงนั้น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.7 เสียงกลบ

ในชีวิตประจำวันมีบางขณะที่กำลังสนทนาอยู่ และเกิดมีเสียงจากสภาพแวดล้อมซึ่งมีระดับเสียงที่ดังกว่าเสียงที่กำลังสนทนา จนไม่สามารถติดต่อสื่อสารเป็นที่เข้าใจได้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้เรียกว่า ปรากฏการณ์เสียงกลบ ทั้งนี้ขณะที่กำลังฟังเสียงหนึ่งอยู่ แล้วมีอีกเสียงหนึ่งค่อย ๆ มีความเข้มหรือระดับความดังเสียงมากขึ้น พบว่าเมื่อเวลาผ่านไปนาน ๆ จะไม่ได้ยินเสียงแรกแต่ได้ยินเสียงที่สองแทนเหตุการณ์นี้เรียกว่า เสียงที่มีความเข้มหรือความดังมากกว่าได้กลบเสียงแรก และจากการทดลองยังพบว่าเสียงที่มีความถี่ต่ำมีความเข้มพอสมควรจะสามารถกลบหรือข่มเสียงสูง ๆ ได้ง่ายกว่าความสามารถในการลดระดับความดังเสียงของวัตถุกันเสียง

2.3 การดูดซับเสียงและส่งผ่านเสียง

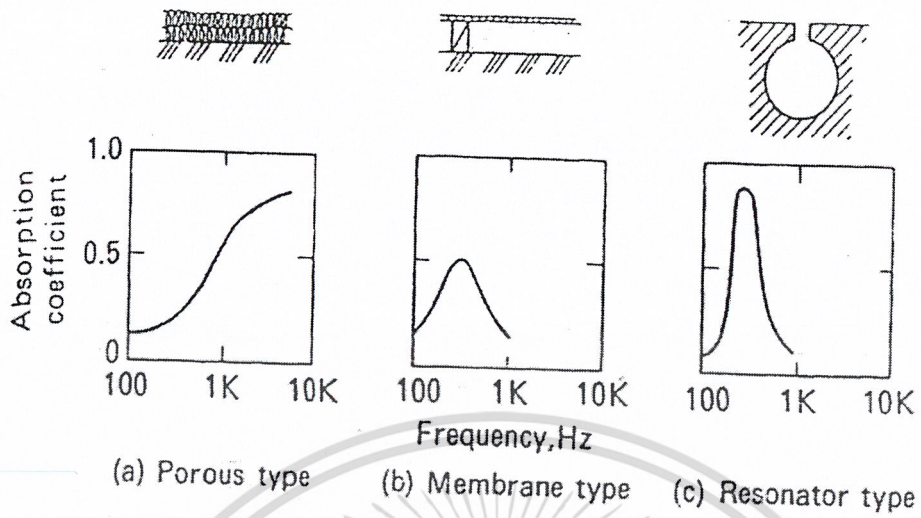
เมื่อคลื่นเสียงตกกระทบกำแพงหรือวัตถุใด ๆ จะเกิดการสะท้อนและส่งผ่านคลื่นขึ้นซึ่ง เมื่อคลื่นเสียงตกกระทบแล้ว นอกจากจะเกิดการสะท้อนของคลื่นแล้วยังเกิดการส่งผ่านของคลื่นเสียงทะลุวัตถุ นั้น ๆ ด้วยพลังงานที่ลดลง ซึ่งการลดลงของพลังงานที่ส่งผ่านนี้เกิดขึ้นเนื่องจาก คลื่นเสียงที่ตกกระทบได้ ทำให้ผิวหน้าของวัตถุนั้นเกิดการสั่นตัว โดยพลังงานจากการสั่นตัวนี้จะถูกเปลี่ยนไปเป็นพลังงานความร้อน เนื่องจากคุณสมบัติเกี่ยวกับแรงเสียดทานของวัตถุ ซึ่งปรากฏการณ์นี้จะเกิดขึ้นกับวัตถุที่มีรูพรุน ช่อง ๆ ซึ่งมีความสามารถเปลี่ยนเส้นทางเดินของเสียงขณะที่อยู่ในตัวกลางนั้นได้

2.3.1 การดูดซับเสียง

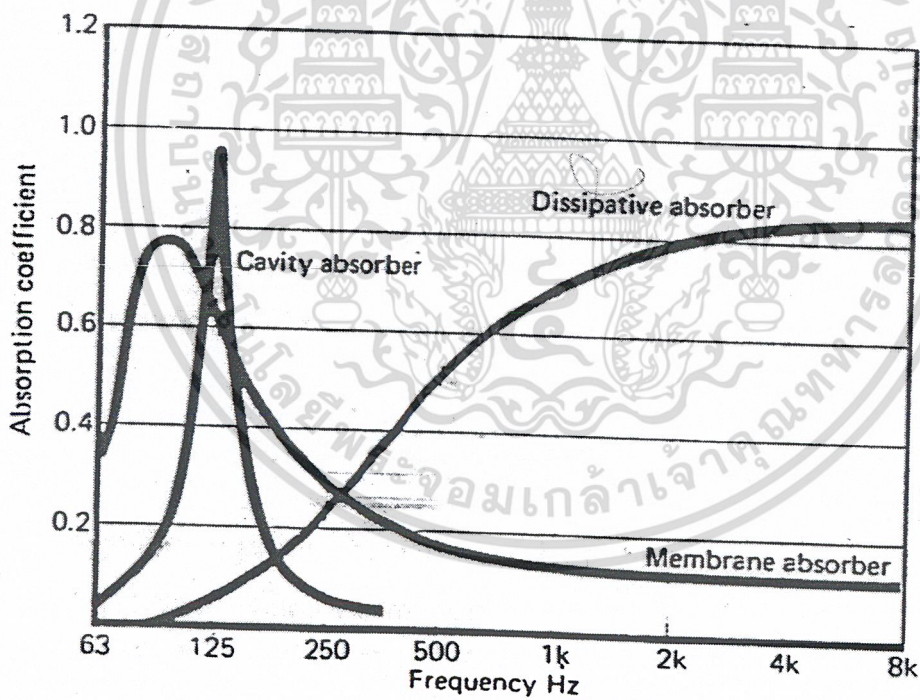
การเปลี่ยนแปลงผลรวมของพลังงานเสียงที่ลดน้อยลงเมื่อผ่านตัวกลางใด ๆ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการดูดซับเสียงคือ ความสามารถของวัตถุดูดซับพลังงานเสียง และเปลี่ยนเป็นพลังงานความร้อน โดยวัตถุที่สามารถดูดซับคลื่นเสียงได้ดีจะเป็นวัตถุจำพวกเส้นใย และวัตถุพรุน เมื่อกระทบวัตถุใด ๆ เสียงส่วนหนึ่งจะถูกคลื่นและส่งผ่านเข้าไปในวัตถุนั้น ทั้งนี้จะมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับคุณสมบัติและคุณลักษณะของวัตถุนั้นเป็นสำคัญ (รูปที่ 2.12) คลื่นเสียงที่ผ่านเข้าไปในวัตถุ เสียงนั้นตกกระทบจะมีพลังงานลดลงเนื่องจากพลังงานส่วนหนึ่งจะถูกเปลี่ยนไปเป็นพลังงานรูปอื่น เช่น พลังงานความร้อน วัสดุดูดซับเสียงแบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. วัสดุพรุน (Porous or Dissipative Absorber)
2. เมมเบรน (Membrane Absorber)
3. เรโซเนเตอร์ (Resonator or Cavity Absorber)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.12 ลักษณะการดูดซับเสียงของวัสดุดูดซับเสียงแต่ละชนิด

รูป 2.13 การดูดซับเสียงของวัสดุดูดซับเสียงแต่ละชนิดตามความถี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 การดูดซับของวัสดุพูน

วัสดุดูดซับเสียงที่จัดว่าเป็นวัสดุพูน ได้แก่ พรหมปูพื้น ใยแก้ว ใยหิน ผ้า ขนสัตว์ ใยมะพร้าว ผ้า สักหลาด และโฟมที่มีลักษณะของเซลล์เป็นเซลล์เปิด (เช่น โพลียูรีเทน) เป็นต้น วัสดุเหล่านี้จะมีช่องว่างภายใน ซึ่งมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางน้อยกว่า 1 มิลลิเมตร ซึ่งต่ำกว่าขนาดความยาวคลื่นของเสียงมาก ดังนั้น วัสดุเหล่านี้จึงเป็นตัวกลางที่ทำให้เกิดการสูญเสียพลังงานภายในได้เป็นอย่างดี

กลไกในการเปลี่ยนแปลงพลังงานของวัสดุพูน คือเมื่อพลังงานเสียงตกกระทบบนวัสดุเหล่านี้ โมเลกุลของอากาศจะเกิดการสั่นตัวภายในช่องว่างของวัสดุพูน โดยมีความถี่ของการสั่นเท่ากับความถี่ของเสียงที่ตกกระทบบน การสั่นตัวของโมเลกุลของอากาศนี้จะก่อให้เกิดการสูญเสียพลังงานเนื่องจากการเสียดทาน และความหนืด นอกจากนี้ยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทิศทางการเคลื่อนที่ รวมทั้งการอัดและการขยายของคลื่นเสียง ในระหว่างการเคลื่อนที่ผ่านช่องว่างภายในวัสดุพูน เป็นผลทำให้เกิดการสูญเสียของพลังงานในทิศทางการเคลื่อนที่ของคลื่นเสียง ปรากฏการณ์ทั้ง 2 ชนิดนี้จะทำให้เกิดการสูญเสียพลังงานเป็นจำนวนมากเมื่อเสียงที่ตกกระทบบนมีความถี่สูง หรืออาจกล่าวได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงจะมีค่าสูงขึ้นเมื่อความถี่ของเสียงมากขึ้น

ที่ความถี่ต่ำจะมีการสูญเสียพลังงานในรูปความร้อน เนื่องจากอากาศในช่องว่างของวัสดุพูนจะถูกอัด และขยายอย่างเป็นจังหวะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปเป็นพลังงานความร้อน คลื่นเสียงที่มีความถี่ต่ำจะทำให้ระยะเวลาในการสั่นตัวของโมเลกุลอากาศในแต่ละครั้งยาวนานขึ้น ประกอบกับคุณสมบัติของวัสดุพูน ซึ่งมีอัตราส่วนของพื้นที่ผิวต่อปริมาตรสูงมากและความสามารถในการนำความร้อนของเส้นใยค่อนข้างสูง จึงทำให้ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนแปลงพลังงานความร้อนเป็นปัจจัยที่สำคัญของวัสดุพูนเมื่อคลื่นเสียงมีความถี่ต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงของวัสดุพูน นอกจากจะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกด้วย เช่น ความหนา ความร้อน ความกว้าง ของช่องว่าง (Air Space) และความหนาแน่น ของวัสดุพูน

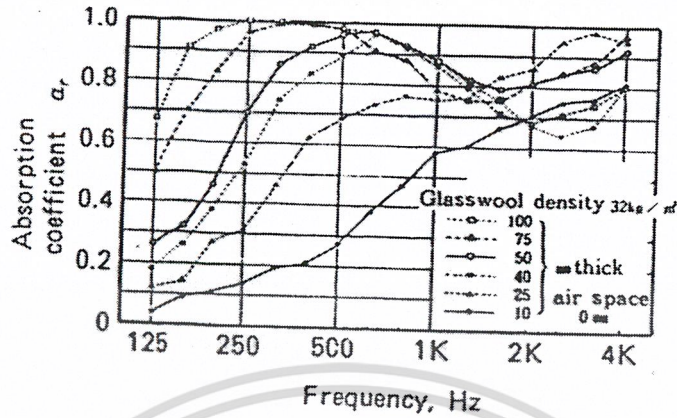
2.3.3 การดูดซับเสียงของเมมเบรน

เมื่อคลื่นเสียงตกกระทบบนวัสดุที่เป็นเมมเบรน วัสดุเหล่านี้จะเกิดการสั่นตัวด้วยความถี่เดียวกับความถี่ของเสียงที่ตกกระทบบน และเนื่องจากวัสดุเหล่านี้ไม่สามารถยึดหยุ่นได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นจึงมีการสูญเสียพลังงานบางส่วนไปเนื่องจากการถ่ายเทพลังงานจากคลื่นเสียงไปเป็นพลังงานความร้อนให้แก่วัสดุ นั้น ๆ การเปลี่ยนแปลงของพลังงานในรูปแบบนี้เอง ที่ทำให้วัสดุที่เป็นเมมเบรนสามารถนำมาใช้เป็นวัสดุกลืนเสียงได้เป็นอย่างดี

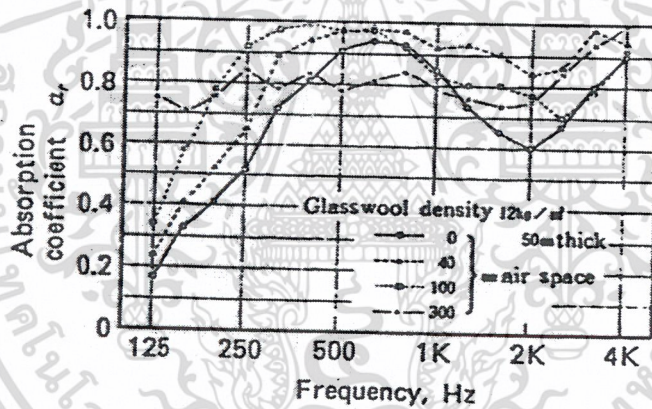
จะเห็นได้ว่า ที่ความถี่ต่ำวัสดุเหล่านี้จะมีประสิทธิภาพในการดูดซับเสียงได้ดีกว่าความถี่สูง เนื่องจากความถี่ต่ำพลังงานเสียงจะทำให้เมมเบรนเคลื่อนเสียงที่มีความถี่สูง ในขณะที่คลื่นความถี่สูงมักจะถูกสะท้อนออกจากเมมเบรนโดยมีการสูญเสียพลังงานให้กับเมมเบรนน้อยมาก

วัสดุดูดซับเสียงที่จัดเป็นเมมเบรน ได้แก่ แผ่นโลหะบาง ไม้อัด พลาสติก กระดาษ เป็นต้น เนื่องจากวัสดุเหล่านี้ จะมีประสิทธิภาพในการดูดซับเสียงที่มีความถี่ต่ำเท่านั้น ดังนั้นจึงมักนิยมนำมาใช้ร่วมกับวัสดุดูดซับเสียงชนิดอื่น ๆ หรือมักจะนำไปใช้ในการดูดซับเสียงบางชนิดที่มีความถี่ต่ำ ซึ่งเป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

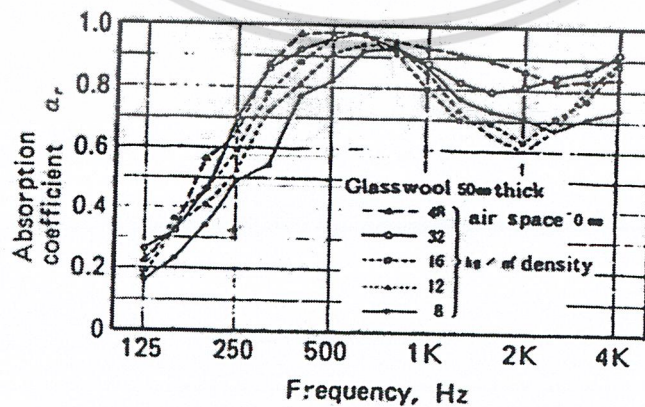
ประโยชน์อย่างมากในการนำไปใช้งาน เนื่องจากในทางปฏิบัติจะต้องใช้วัสดุพวกเส้นใยหรือวัสดุพรุนที่มีความหนาแน่นต่างๆ จึงจะสามารถดูดซับเสียงที่มีความถี่ต่ำๆ ได้

รูปที่ 2.14 สัมประสิทธิ์การดูดกลืนเสียงของใยแก้ว ที่ความหนาต่าง ๆ

รูปที่ 2.15 สัมประสิทธิ์การดูดกลืนเสียงของใยแก้ว ที่ความกว้างของช่องว่างขนาดต่าง ๆ

รูปที่ 2.16 สัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงของใยแก้ว ที่ความหนาแน่นต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุดูดซับเสียงที่เป็นเมมเบรน จะสามารถดูดซับเสียงได้สูงสุดที่ความถี่หนึ่ง ซึ่งเรียกว่า ความถี่ของเรโซแนนท์ (Resonant Frequency) ความถี่นั้นจะขึ้นอยู่กับมวล (Mass) และ (Stiffness) ของเมมเบรน และความกว้างของช่องว่างที่อยู่ในเมมเบรน โดยมีความสัมพันธ์กันดังสมการ

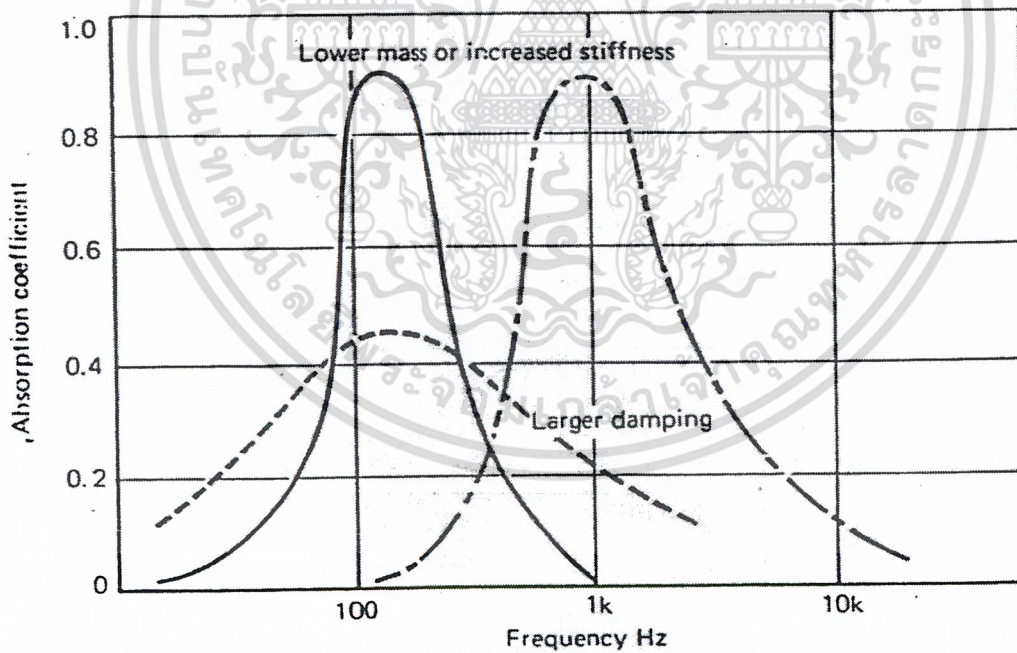
$$f_{res} = \frac{60}{\sqrt{md}}$$

เมื่อ f_{res} = ความถี่ที่มีการดูดซับเสียงสูงสุด

m = มวลของเมมเบรน (kg / m^2)

d = ความกว้างของช่องว่าง (m)

นอกจากนี้ค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงสูงสุดของเมมเบรน ยังขึ้นอยู่กับความสามารถในการถ่ายเทพลังงานจากคลื่นเสียงไปเป็นพลังงานความร้อนของวัสดุอีกด้วย กล่าวคือ ถ้าความสามารถในการถ่ายเทพลังงานจากคลื่นเสียงไปเป็นพลังงานความร้อนของกรอบคลุมช่วงความถี่ได้กว้างมากขึ้น

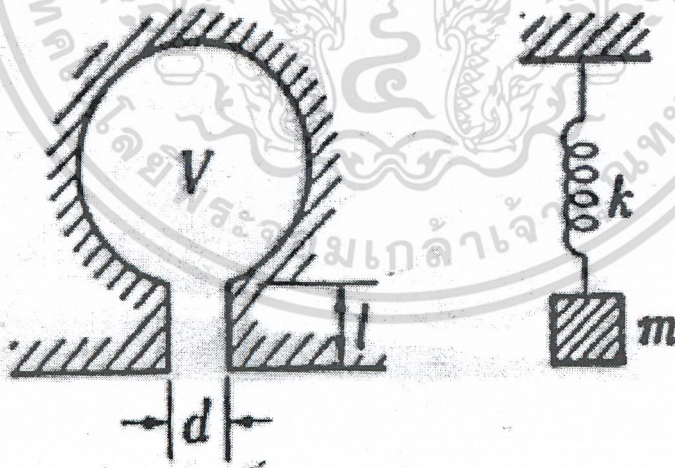
รูปที่ 2.17 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงกับน้ำหนักความแข็ง และความสามารถในการเปลี่ยนพลังงานกลไปเป็นพลังงานความร้อนของเมมเบรน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงสูงสุดที่ความถี่เรโซแนนซ์ของเมมเบรน ทำได้ยากมาก เนื่องจากมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามเพื่อความปลอดภัยในการออกแบบ อาจกำหนดให้ค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงสูงสุดมีค่าไม่เกิน 0.4 สำหรับวัสดุดูดซับเสียงที่เป็นเมมเบรน ซึ่งจะนำไปใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม ในทางปฏิบัติสามารถสร้างวัสดุดูดซับเสียงที่เกิดจากส่วนประกอบของวัสดุพูนและเมมเบรนได้ ซึ่งจะทำให้วัสดุที่ได้มีค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงสูงครอบคลุมความถี่ในช่วงกว้าง ตัวอย่างของวัสดุนี้ เช่น การกรุไม้เนื้อแข็งบนวัสดุพูนที่มีความหนา 25 -50 มิลลิเมตร (1 -2 นิ้ว)

2.3.4 การดูดซับเสียงของเรโซเนเตอร์ (Resonant Absorber)

วัสดุดูดซับเสียงที่จัดเป็นเรโซเนเตอร์ หรือมักถูกเรียกว่า “Helmholtz Resonators” เป็นวัสดุที่มีโพรงอากาศอยู่ภายใน ซึ่งโพรงอากาศนี้ จะเชื่อมต่อกับบรรยากาศภายนอกโดยผ่านช่องเปิดขนาดเล็ก ถ้าโพรงอากาศมีเส้นผ่านศูนย์กลางขนาดเล็กมาก เมื่อเปรียบเทียบกับความยาวของคลื่นเสียงที่ตกกระทบบนช่องเปิด เรโซเนเตอร์ก็จะปรับให้มีความจำเพาะต่อความถี่นั้น ๆ ทำให้การสั่นตัวของปริมาตรอากาศในโพรงอากาศเป็นจังหวะตามการเคลื่อนที่เข้าออกของอากาศผ่านรูเปิดโพรงของอากาศ ซึ่งอากาศที่อยู่ภายในโพรงอากาศนี้จะมีพฤติกรรมคล้ายกับสปริง การเคลื่อนที่ของพลังงานการสั่นสะเทือนนี้มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากอากาศในโพรงอากาศมีลักษณะการเคลื่อนที่เหมือนของไหลที่ไม่มีการยืดหยุ่น(Incompressible)และไม่มีแรงเสียดทาน (Frictionless)

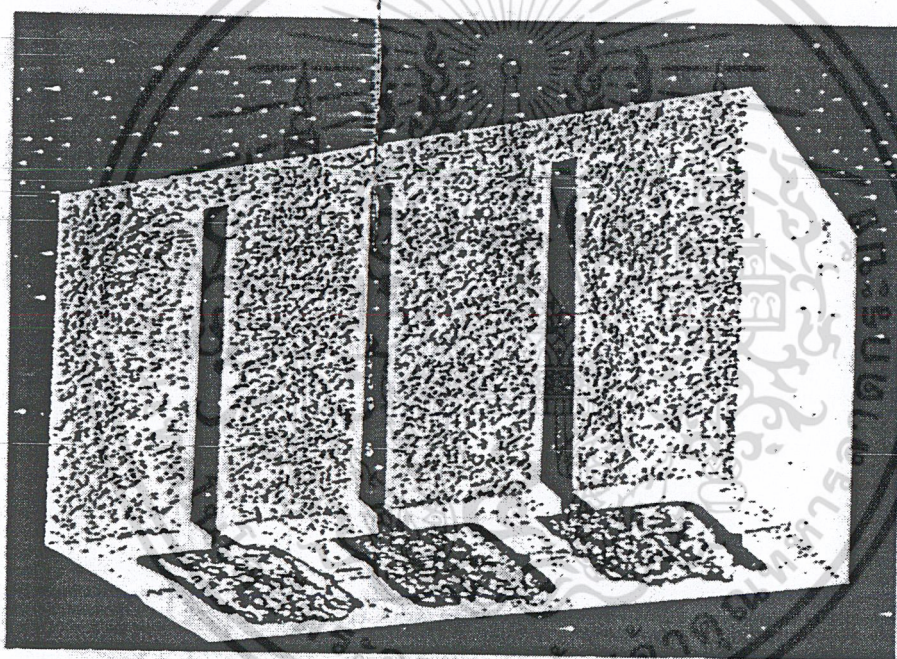

รูปที่ 2.18 รูปลักษณะของเรโซเนเตอร์เปรียบเทียบกับสปริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในทางปฏิบัติวัสดุดูดซับเสียงที่เป็นเรโซเนเตอร์มีข้อจำกัดในการนำไปใช้งานสูง เนื่องจากสามารถดูดซับเสียงได้ดีในช่วงความถี่ต่ำ และแคบกว่าที่จะนำไปใช้งานได้จริง อย่างไรก็ตามในงานที่ต้องการการดูดซับเสียงสูง ในช่วงความถี่ต่ำ ๆ ก็สามารถนำเรโซเนเตอร์ไปใช้งานร่วมกับวัสดุดูดซับเสียงชนิดอื่นได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่างของเรโซเนเตอร์ที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูง ในการนำไปใช้งานด้านอุตสาหกรรม ก่อสร้างคือคอนกรีตบล็อกที่พบเห็นได้ทั่วไปในงานก่อสร้าง ซึ่งออกแบบให้มีช่องว่างที่ด้านใดด้านหนึ่ง เชื่อมต่อกับช่องว่างขนาดใหญ่ที่อยู่ภายใน คือคอนกรีตบล็อกที่ใช้กันในปัจจุบันค่อนข้างจะมีความพรุนสูง และสามารถดูดซับเสียงได้เป็นบางส่วน โดยทั่วไปคอนกรีตบล็อกที่ใช้เป็นเรโซเนเตอร์จะสามารถดูดซับเสียงได้สูงสุดที่ช่วงความถี่ระหว่าง 100 -300 Hz และสามารถดูดซับเสียงที่มีความถี่สูงกว่า 300 Hz ได้บ้างเล็กน้อยและถ้ามีการเติมวัสดุกลืนเสียงชนิดอื่น เช่น โยหิน หรือโยแก้ว ลงไปในช่องว่างภายในคอนกรีตบล็อก ก็จะทำให้มีความสามารถในการดูดซับเสียงที่มีความถี่สูงได้ดีกว่าเดิมอย่างชัดเจน

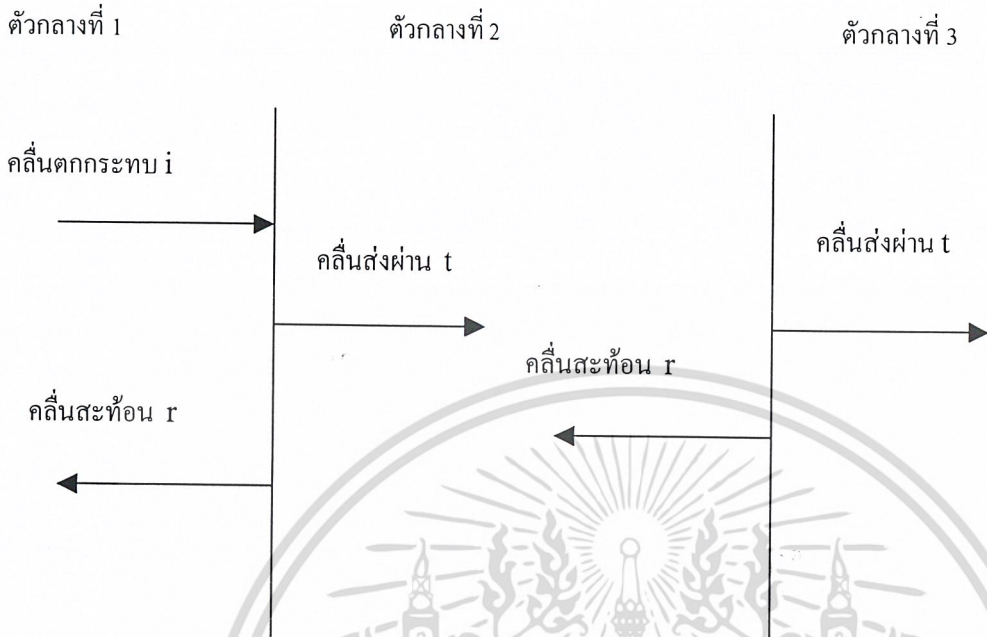

รูปที่ 2.19 รูปลักษณะทั่วไปของคอนกรีตบล็อกที่เป็นเรโซเนเตอร์

2.3.5 การส่งผ่านเสียง

เมื่อเสียงตกกระทบวัตถุกั้นเสียงเช่น กำแพงหรือผนังแล้ว วัตถุนั้นจะเกิดการสั่นตัว ซึ่งการสั่นตัวในลักษณะนี้เป็นสาเหตุให้อากาศที่อยู่ใกล้เสียงวัตถุดังกล่าว มีการสั่นตัวตามไปด้วยทั้งสองด้านของวัตถุ ส่งผลให้วัตถุที่กั้นเสียงตกกระทบนั้นประพฤติตัวเหมือนเป็นแหล่งกำเนิดเสียงอันใหม่ ซึ่งสนามเสียงใหม่อันเกิดจากวัตถุนั้นจะมีพลังงานน้อยกว่าพลังงานเสียงตอนแรก ทั้งนี้เนื่องจากพลังงานของคลื่นเสียงที่ตกกระทบวัตถุกั้นเสียงนี้ส่วนหนึ่งจะถูกใช้ไปสำหรับการทำให้วัตถุนั้นเกิดการสั่นตัว โดยลักษณะของวัตถุกั้นเสียงนั้นสามารถบอกได้ด้วยค่าสูญเสียขณะส่งผ่าน (transmission loss; TL) ซึ่งค่านี้เป็นสมบัติเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฉพาะของวัตถุ ก็คือ อัตราส่วนของพลังงานที่ตกกระทบต่อพลังงานที่ส่งผ่านวัตถุนั้นเองซึ่งมีหน่วยเป็นเดซิเบล

รูปที่ 2.20 แสดงกลไกการดูดซับและส่งผ่านคลื่นเสียงในตัวกลางต่างชนิดกัน

2.4 การใช้ท่ออิมพีแดนซ์ในการตรวจวัดสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงของวัสดุ

ในการตรวจวัดค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงของวัสดุแข็งต่าง ๆ นั้น สามารถใช้ท่ออิมพีแดนซ์ (Impedance Tube) เป็นอุปกรณ์ในการตรวจวัดได้ ซึ่งท่ออิมพีแดนซ์นี้ประกอบด้วยท่อทรงกระบอกกลมขนาดเล็กที่ปลายด้านหนึ่งมีแหล่งกำเนิดเสียง และปลายอีกด้านหนึ่งมีตัวอย่างวัสดุที่ต้องการตรวจวัดค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียง ภายในท่อจะต้องมีไมโครโฟนที่สามารถเคลื่อนที่ได้ตลอดความยาวของเส้นท่อ เครื่องมือนี้สามารถเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “เครื่องมือตรวจสอบคลื่นนิ่ง” และ “Standing Wave Apparatus” ซึ่งใช้ในการวัดค่าอัตราส่วนคลื่นนิ่งของคลื่นเสียงภายในท่อกลม เนื่องจากท่ออิมพีแดนซ์นี้สามารถใช้วัดได้เฉพาะการแพร่กระจายของคลื่นระนาบเท่านั้น ดังนั้นสำหรับท่อทรงกลม ความถี่ที่ตรวจวัดต้องมีค่าน้อยกว่าค่าที่คำนวณดังสมการ

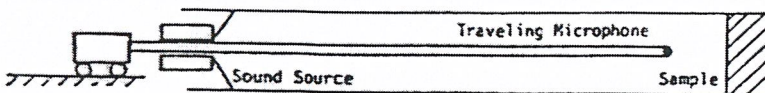
$$f = \frac{198}{D}$$

f = ความถี่ที่ต้องการตรวจวัดมีหน่วยเป็น (Hz)

D = ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของท่อมีหน่วยเป็น (m)

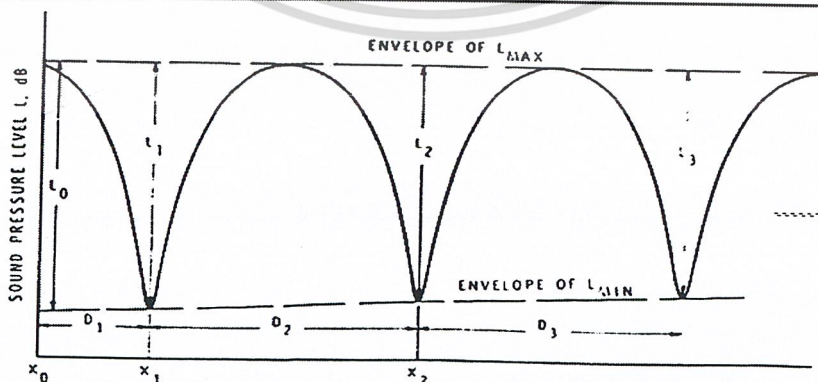
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเนื่องจากท่อมีเส้นผ่านศูนย์กลางขนาดเล็ก จึงทำให้ท่ออิมพีแดนซ์มีข้อจำกัดในการตรวจวัดค่าสัมประสิทธิ์การสะท้อนเสียงของตัวอย่างวัสดุดูดซับเสียงที่มีขนาดเล็ก เมื่อมีการตกกระทบของคลื่นระนาบบนพื้นผิวของตัวอย่างเท่านั้น

รูปที่ 2.21 ลักษณะทั่วไปของท่ออิมพีแดนซ์

หลักการในการทำงานของเครื่องมือตรวจสอบคลื่นนิ่งชนิดนี้คือ เมื่อมีคลื่นเสียงแพร่กระจายออกจากแหล่งกำเนิดที่ปลายด้านหนึ่งของท่ออิมพีแดนซ์ ไปตามความยาวของเส้นท่อนจนถึงปลายทางอีกด้านหนึ่ง ที่มีแผ่นตัวอย่างวัสดุดูดซับเสียงติดตั้งอยู่ ก็จะเกิดปรากฏการณ์การตกกระทบและการสะท้อนของคลื่นเสียงขึ้นบนพื้นผิวของตัวอย่าง เมื่อคลื่นทั้งสองชนิดนี้ คือคลื่นตกกระทบและคลื่นสะท้อนเกิดการแทรกสอดกันขึ้นภายในเส้นท่อ จะทำให้เกิดคลื่นรูปแบบใหม่ขึ้นภายในท่อ คือ คลื่นนิ่ง (Standing wave) ในกรณีที่คลื่นตกกระทบถูกสะท้อนออกจากผิวของตัวอย่างอย่างสมบูรณ์ จนกลายเป็นคลื่นสะท้อนทั้งหมด แอมพลิจูดของคลื่นทั้งสองชนิดนี้จะมีค่าเท่ากัน ทำให้ในบริเวณที่คลื่นมีการแทรกสอดแบบหักล้างกันอย่างสมบูรณ์เป็นจุดที่มีระดับความดันต่ำสุดหรือเรียกว่าบัพ (Node) มีค่าความดันเป็นศูนย์ และในบริเวณที่คลื่นมีการแทรกสอดแบบเสริมกันอย่างสมบูรณ์ เป็นจุดที่มีระดับความดันสูงสุดหรือปฏิบัพ (Antinode) มีค่าความดันเป็นสองเท่าของคลื่นตกกระทบ ส่วนในกรณีที่พลังงานของคลื่นตกกระทบบางส่วนถูกดูดซับโดยวัสดุตัวอย่าง แอมพลิจูดของคลื่นสะท้อนจะมีค่าน้อยกว่าแอมพลิจูดตกกระทบ ทำให้จุดบัพภายในเส้นท่อมักมีความดันไม่เป็นศูนย์ ค่าแอมพลิจูดของบัพและปฏิบัพภายในเส้นท่อสามารถตรวจวัดได้โดยไมโครโฟนที่อยู่ภายในเส้นท่อที่สามารถเคลื่อนที่ได้ตลอดความยาวท่อ

รูปที่ 2.22 ลักษณะของคลื่นเสียงที่เกิดขึ้นภายในท่ออิมพีแดนซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1 การหาค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียง

$$\alpha_n = 1 - \left[\frac{10^{\frac{\Delta L}{20}} - 1}{10^{\frac{\Delta L}{20}} + 1} \right]^2$$

โดยที่

ΔL = ค่าความต่างของความดันของสัญญาณเสียง

α_n = ค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียง

2.4.2 การหาค่า Impedance Ratio

สูตรในการหาค่า Impedance Ratio

$$\frac{z}{\rho c} = \frac{r}{\rho c} + \frac{jx}{\rho c} \quad \text{โดยที่} \quad \frac{r}{\rho c} = \frac{1}{M - N \cos \phi}, \quad \frac{x}{\rho c} = \frac{r}{\rho c} \times N \sin \phi$$

$$M = \frac{1}{2} \left[K_0 + \left(\frac{1}{K_0} \right) \right] \quad K_0 = \text{Standing wave ratio}$$

$$\Delta L = L_{Max} - L_{Min}$$

$$N = \frac{1}{2} \left[K_0 - \left(\frac{1}{K_0} \right) \right] \quad \frac{z}{\rho c} = \text{Impedance ratio}$$

$$K_0 = 10^{0.05 L_0} \quad \frac{r}{\rho c} = \text{Resistance ratio}$$

$$L_0 = L_1 + \frac{1}{2}(L_1 - L_2) \quad \frac{jx}{\rho c} = \text{Reactance ratio}$$

$$D_2 = X_2 - X_1$$

$$\phi = 360^\circ \left[\frac{D_1}{D_2} - \frac{1}{2} \right]$$

2.4.3. ความสามารถในการลดระดับเสียงของวัสดุกัน

เมื่อคลื่นเสียงตกกระทบวัตถุกันเสียงใด ๆ เช่นผนังหรือกำแพงจะเกิดปรากฏการณ์สำคัญ 3 ประการ(รูปที่ 2.23) โดยพลังงานของคลื่นเสียงบางส่วนถูกส่งทะลุผ่านวัตถุไปอีกด้านหนึ่ง พลังงานบางส่วนถูกดูดซับโดยวัตถุนั้น และส่วนที่เหลือจะสะท้อนกลับเข้าสู่ตัวเดิม จากกฎทรงพลังงานสามารถแสดงปรากฏการณ์ข้างต้นด้วยสมการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

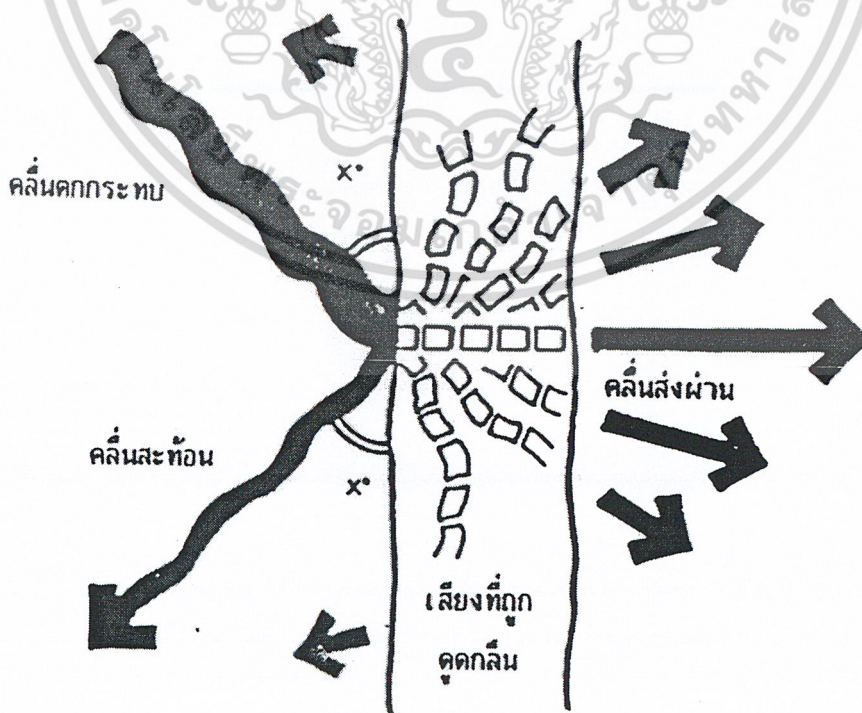
$$E_i = E_r + E_a + E_t$$

- โดย E_i = พลังงานเสียงที่ตกกระทบวัตถุ
 E_r = พลังงานเสียงที่สะท้อนออกจากวัตถุ
 E_a = พลังงานเสียงที่ถูกดูดซับในวัตถุ
 E_t = พลังงานเสียงที่ส่งผ่านไปยังอีกด้านหนึ่งของวัตถุ

พลังงานของคลื่นเสียงที่ถูกดูดซับ หรือพลังงานของคลื่นเสียงที่ลดลงเมื่อผ่านไปยังอีกด้านหนึ่งของวัตถุนั้นจะถูกเปลี่ยนเป็นพลังงานในรูปอื่น ซึ่งส่วนใหญ่ถูกเปลี่ยนเป็นพลังงานความร้อน และจากแนวความคิดเกี่ยวกับการตกกระทบของคลื่นเสียงบนวัตถุใด ๆ ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการควบคุมและป้องกันเสียงรบกวนได้ โดยการนำวัตถุที่มีคุณสมบัติในการดูดซับหรือสะท้อนคลื่นเสียงได้เป็นอย่างดีมาวางกั้นระหว่างแหล่งกำเนิดเสียงและผู้ฟังเสียง การลดระดับความดังเสียงทำได้โดยใช้กำแพงกันเสียง ซึ่งสามารถติดตั้งได้หลายรูปแบบ คือ

1. ปิดล้อมแหล่งกำเนิดเสียง
2. ปิดล้อมผู้รับฟังเสียง
3. กั้นระหว่างแหล่งกำเนิดเสียงและผู้รับฟังเสียง

ทั้งนี้ระดับความดังเสียงที่ลดลง จะมีค่าเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะการติดตั้งกำแพงกันเสียงอย่างไรก็ตามคุณสมบัติเชิงกายภาพของวัตถุกันเสียง จะเป็นตัวกำหนดถึงความสามารถในการลดระดับความดังเสียงของวัตถุนั้น ๆ ด้วย

รูปที่ 2.23 ปรากฏการณ์สะท้อน ดูดซับ และส่งผ่านเสียงของวัตถุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.4 การลดระดับความดังเสียงของวัตถุ

การลดระดับความดังเสียงโดยใช้หลักการเกี่ยวกับการดูดกลืนเสียงของวัตถุนั้น เมื่อเสียงกระทบวัตถุใด ๆ เสียงส่วนหนึ่งจะถูกดูดซับและเปลี่ยนไปเป็นพลังงานกลในรูปแบบอื่นโดยปกติเป็นพลังงานกลในรูปแบบอื่นโดยปกติเป็นพลังงานความร้อน ซึ่งจะมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับคุณสมบัติและคุณลักษณะของวัตถุนั้น วัตถุที่มีรูพรุนหรือมีช่องอากาศภายในสามารถดูดซับเสียงได้ดี โดยเมื่อมีเสียงตกกระทบผิววัตถุ พลังงานส่วนหนึ่งจะถูกดูดซับไปโดยผิวของวัตถุหน่วยของการดูดซับเสียงมีหน่วยเป็นซาวินส์ มีค่าเท่ากับผลคูณระหว่างพื้นที่ผิวของวัตถุกับค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับของวัตถุนั้น วัตถุดูดซับเสียงคือวัตถุที่มีความสามารถรับายได้ด้วยสัมประสิทธิ์การดูดซับ (absorption coefficients) ของวัตถุนั้นโดยสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียง คืออัตราส่วนของพลังงานที่ถูกดูดซับต่อพลังงานที่ตกกระทบวัตถุนั้น อย่างไรก็ตาม สัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงของวัตถุนั้นยังขึ้นกับความถี่เสียงและมุมที่คลื่นเสียงนั้นตกกระทบด้วย ความสามารถในการดูดซับเสียงของวัตถุใด ๆ นั้นมีได้ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของวัตถุชิ้นนั้นเพียงอย่างเดียวแต่ยังขึ้นกับวิธีในการติดตั้งวัตถุนั้น ๆ ขนาดและรูปร่างของห้องที่จะนำวัตถุสำหรับดูดซับเสียงนั้นไปติดตั้งด้วย และนอกจากนี้ยังรวมถึงตำแหน่งที่ใช้ติดตั้งใน ห้องและพื้นที่ รวมทั้งหมดที่่ต้องการใช้ด้วย

การลดระดับความดังเสียงโดยใช้หลักการเกี่ยวกับการส่งผ่านคลื่นเสียงของวัตถุนั้น คือเมื่อคลื่นเสียงตกกระทบกำแพง กำแพงจะเกิดการสั่นตัวขึ้น ซึ่งการสั่นตัวในลักษณะนี้เป็นสาเหตุให้อากาศที่อยู่ใกล้เสียงกำแพงทั้งสองด้านเกิดการสั่นตัวด้วย ส่งผลให้กำแพงทั้งสองด้านเกิดการสั่นตัวด้วย ส่งผลกระทบให้กำแพงนั้นประพฤติตัวเหมือนเป็นแหล่งกำเนิดเสียงใหม่ ซึ่งสนามเสียงใหม่ที่เกิดจากกำแพงนี้จะมีพลังงานน้อยกว่าพลังงานเสียงตอนแรก เนื่องจากพลังงานของเสียงที่ตกกระทบกำแพงส่วนหนึ่งถูกใช้สำหรับการทำให้กำแพงนั้นสั่นตัว ทำนองเดียวกันกับการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมเสียงว่าสิ่งหนึ่งที่ต้องกระทำคือการหยุดคลื่นเสียงเพื่อไม่ให้มีการเคลื่อนที่จากแหล่งหนึ่งไปยังอีกแหล่งหนึ่ง ซึ่งสามารถดำเนินการได้โดยนำกำแพงมากันเพื่อแยกแหล่งกำเนิดเสียงออกจากบริเวณที่ต้องการความสงบ ทั้งนี้การส่งผ่านคลื่นเสียงสามารถรับายได้ด้วยค่าการสูญเสียขณะส่งผ่าน ค่านี้ขึ้นกับคุณสมบัติของกำแพงกันเสียงด้วย

2.4.5 สัมประสิทธิ์การส่งผ่านเสียง (transmission coefficient)

ค่าสัมประสิทธิ์การส่งผ่านเสียงหมายถึงอัตราส่วนของกำลังเสียงที่ส่งผ่านวัตถุต่อกำลังเสียงที่ตกกระทบวัตถุนั้นดังสมการ

$$\tau = W_t / W_i$$

โดย τ = สัมประสิทธิ์การส่งผ่านเสียง

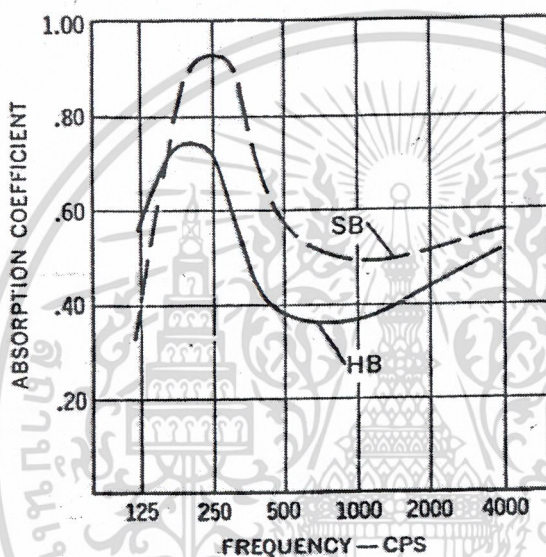
$$W_t = \text{กำลังเสียงที่ส่งผ่านวัตถุ} \quad (W)$$

$$W_i = \text{กำลังเสียงที่ตกกระทบวัตถุ} \quad (W)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.6 ดัชนีระบุมรรถนะในการลดระดับเสียง

จากแนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับกรรคูดซับเสียงและส่งผ่านคลื่นเสียงของวัสดุนั้นสามารถนำมาประยุกต์เพื่อควบคุมระดับเสียงได้ดี โดยพบว่าถ้าหากต้องการลดระดับความรุนแรงของปัญหามลพิษทางเสียงในบริเวณใด สามารถทำได้โดยการนำวัสดุที่มีคุณสมบัติในการดูดซับเสียงได้ดีหรือวัสดุที่มีคุณสมบัติในการส่งผ่านเสียงได้ดีหรือไม่ดี อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้ง 2 อย่างมาติดตั้งเพื่อทำเป็นวัสดุควบคุมเสียง โดยดัชนีที่ใช้สำหรับบ่งบอกถึงสมรรถนะในการลดระดับเสียงของวัสดุมีด้วยกันหลายค่า(รูปที่ 2.24)

รูปที่ 2.24 การดูดกลืนเสียงของคอนกรีตบล็อก

2.4.7 ค่าสูญเสียขณะส่งผ่านเสียง (transmission loss ; TL)

การควบคุมเสียงคือสิ่งหนึ่งที่ต้องการกระทำ คือการหยุดคลื่นเสียงเพื่อไม่ให้มีการเคลื่อนที่จากแหล่งกำเนิดไปยังบริเวณอื่น ซึ่งสามารถทำได้ โดยนำกำแพงมาขึ้นเพื่อแยกแหล่งกำเนิดเสียงออกจากบริเวณที่ต้องการความสงบ ทั้งนี้การลดระดับความดังเสียงเนื่องจากการส่งผ่านคลื่นเสียงสามารถอธิบายได้ด้วยค่าสูญเสียขณะส่งผ่าน (transmission loss) ซึ่งค่านี้จะขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของกำแพงกันเสียงนั้น ๆ ด้วย โดยค่า TL นี้สามารถหาได้จากสมการ

$$TL = 10 \log (W_t / W_i)$$

โดยที่

TL = ค่าสูญเสียขณะส่งผ่านเสียง (dB(A))

W_t = กำลังเสียงที่ส่งผ่านวัตถุ (W)

W_i = กำลังเสียงที่ตกกระทบวัตถุ (W)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.8 สัมประสิทธิ์การลดระดับความดังเสียง (noise reduction coefficient ; NCE)

การเปรียบเทียบความสามารถในการดูดซับเสียงของวัตถุต่างชนิดกัน สามารถระบุได้ด้วยค่า NCE คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงที่ความถี่ 250 , 500 , 1000 และ 2000 Hz ดังสมการ

$$NRC = (\alpha_{250} + \alpha_{500} + \alpha_{1000} + \alpha_{2000}) / 4$$

โดยที่

NRC = สัมประสิทธิ์การลดระดับความดังเสียง

α = ความถี่เสียงที่ 250 , 500 , 1000 , 2000 (Hz)

2.4.9 การลดระดับความดังเสียง (noise reduction ; NR)

การควบคุมปัญหามลพิษทางเสียง สิ่งหนึ่งซึ่งจะต้องดำเนินการ คือการลดระดับเสียงให้ลดลง ความหมายของการลดระดับความดังเสียงของวัตถุกั้นเสียงดังนี้ คือ ความแตกต่างของระดับความดังเสียงก่อนผ่านวัตถุกั้นเสียงกับหลังผ่านวัตถุกั้นเสียง แสดงได้ดังสมการ

$$NR = SPL_1 - SPL_2$$

โดยที่

NR = ระดับความดังเสียงที่ลดลง (dB(A))

SPL_1 = ระดับความดังเสียงเมื่อไม่มีสิ่งกีดขวาง (dB(A))

SPL_2 = ระดับความดังเสียงเมื่อมีสิ่งกีดขวาง (dB(A))

2.4.10 ระดับเสียงที่เป็นอันตราย

มาตรฐานระดับความดังเสียงซึ่งกำหนดไว้โดย EPA สำหรับย่านที่พักอาศัย และสถานศึกษา คือระดับความดังเสียงไม่ควรเกิน 55 dB(A) ทั้งนี้ระดับความดังเสียงที่เป็นอันตราย คือระดับความดังเสียงที่เกินกว่า 85 dB(A) ซึ่งสามารถก่อให้เกิดอันตรายต่อประสาทหูของผู้รับฟังเสียงนั้นได้รับ ดังนั้น โรงงานอุตสาหกรรมใดที่มีระดับความดังเสียงเกินกว่า 90 dB(A) จัดว่าอันตรายต้องมีมาตรการป้องกัน ทั้งนี้ระดับเสียงเป็นพิษคือ เสียงที่มีระดับความดังเกินมาตรฐานที่องค์การอนามัยโลก ได้กำหนดไว้คือ 85 dB(A) ซึ่งอาจทำให้เกิดอันตรายต่อหูมนุษย์ เพราะโดยปกติเสียงที่บุคคลทั่วไปจะได้รับฟังได้โดยไม่มีอันตรายควรเป็น 120 dB(A) และถ้าได้ยินติดต่อกันนาน 1 ชั่วโมง ให้ฟังได้ไม่เกิน 85 dB(A)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

อุปกรณ์และการสร้างชุดทดลอง

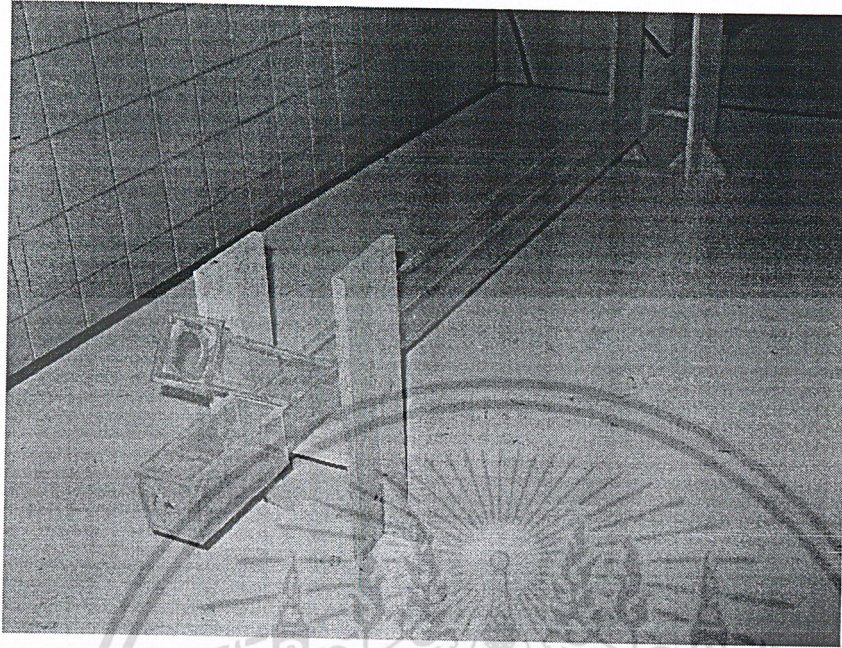
อุปกรณ์การทดลอง

1. ท่อพลาสติก ยาว 1.5 เมตร กว้าง 0.05 เมตร
2. เครื่องกำเนิดเสียงที่สามารถปรับความถี่สูง-ต่ำได้
3. ไมโครโฟน
4. ตัวเลื่อนไมโครโฟน
5. วัสดุที่ใช้ทดลอง คือ กระดาษ, คอนกรีต, อีฐ
6. ลำโพงกระจายเสียง
7. แผ่นเหล็ก
8. ตัวบันทึกค่าสัญญาณ (F F T Analyzer)

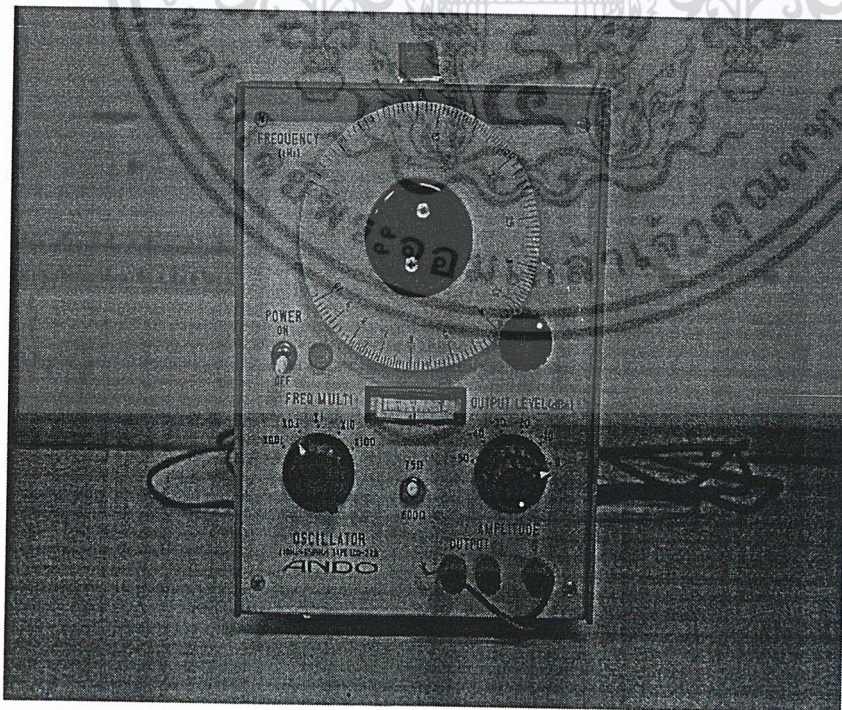
การติดตั้งอุปกรณ์การทดลอง

1. ต่ออุปกรณ์ในการให้สัญญาณเสียง โดยต่อเครื่องกำเนิดสัญญาณเสียงที่สามารถปรับความถี่ ต่างๆ ได้ เข้ากับตัวขยายหรือแอมพลิไฟเออร์ และต่อไปยังลำโพง
2. ติดลำโพงให้แนบกับปลายท่อด้านที่แยกจากท่อใหญ่
3. ประกอบไมโครโฟนเข้ากับตัวเลื่อนไมโครโฟน
4. ติดตั้งไมโครโฟนที่แกนกลางของท่อโดยที่ไมโครโฟนสามารถปรับเลื่อนได้ตามความยาวของท่อ
5. วางแผ่นเหล็กไว้ที่ด้านตรงข้ามกับแหล่งกำเนิดสัญญาณเสียง
6. ต่อสายสัญญาณไมโครโฟนเข้ากับตัวบันทึกค่าสัญญาณ (F F T Analyzer)

อุปกรณ์การทดลอง

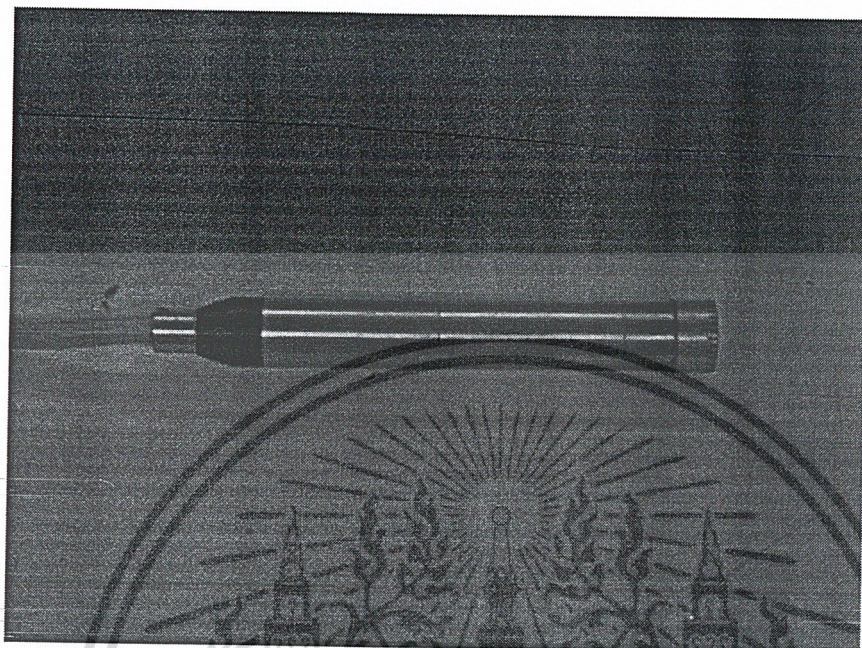

รูปที่ 3.1 ท่อพลาสติกยาว 1.5 เมตร กว้าง 0.05 เมตร

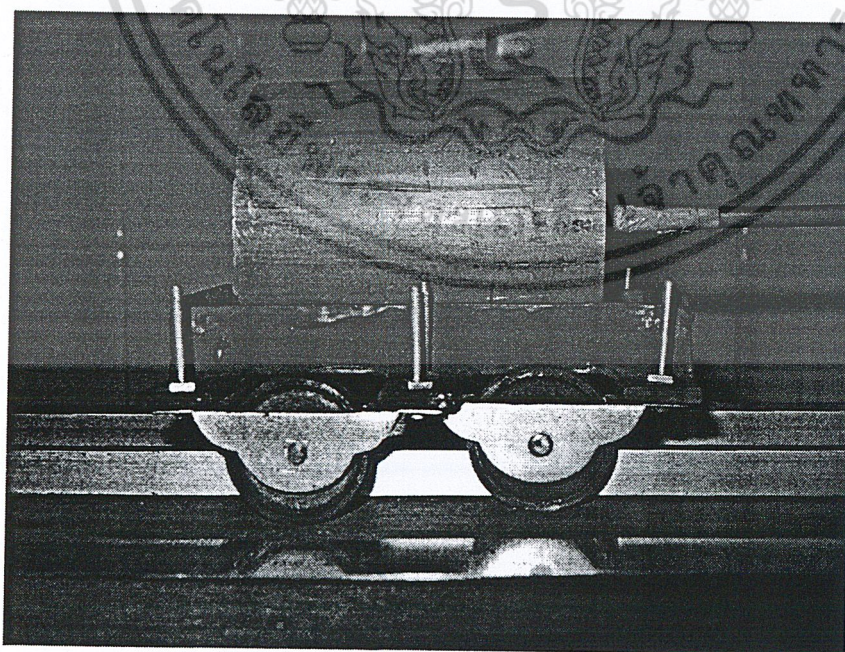

รูปที่ 3.2 เครื่องกำเนิดเสียงที่สามารถปรับความถี่สูง-ต่ำได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

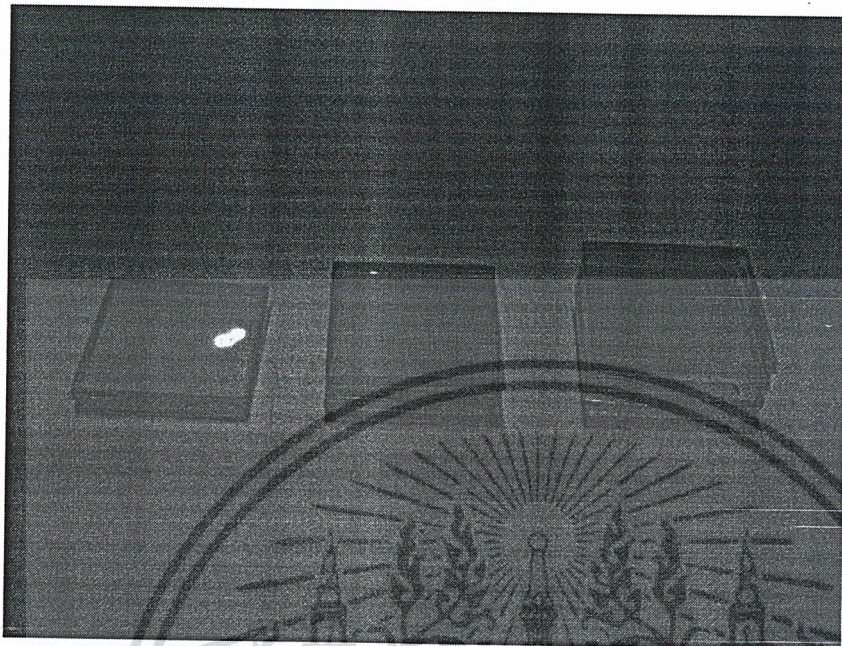

รูปที่ 3.3 ไมโครโฟน

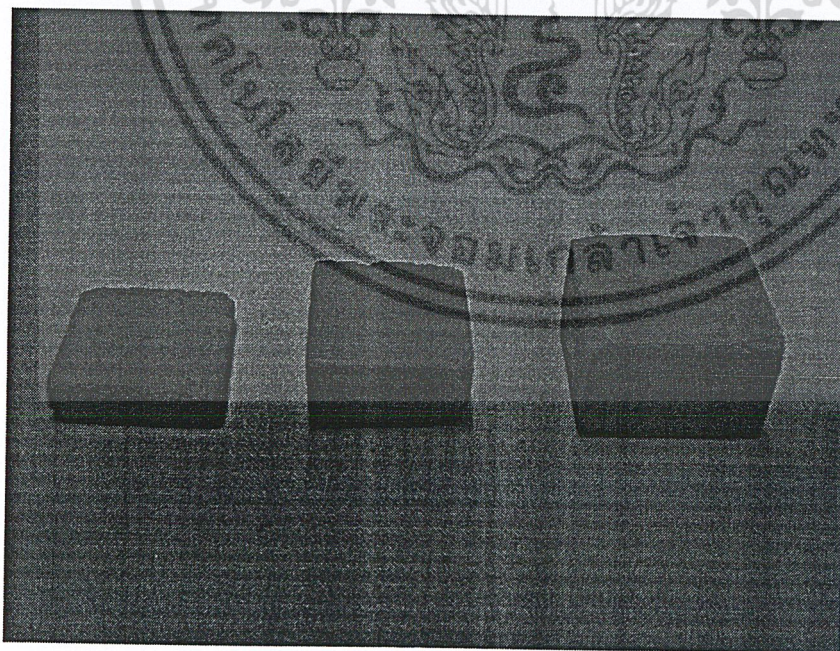

รูปที่ 3.4 ตัวเลื่อนไมโครโฟน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

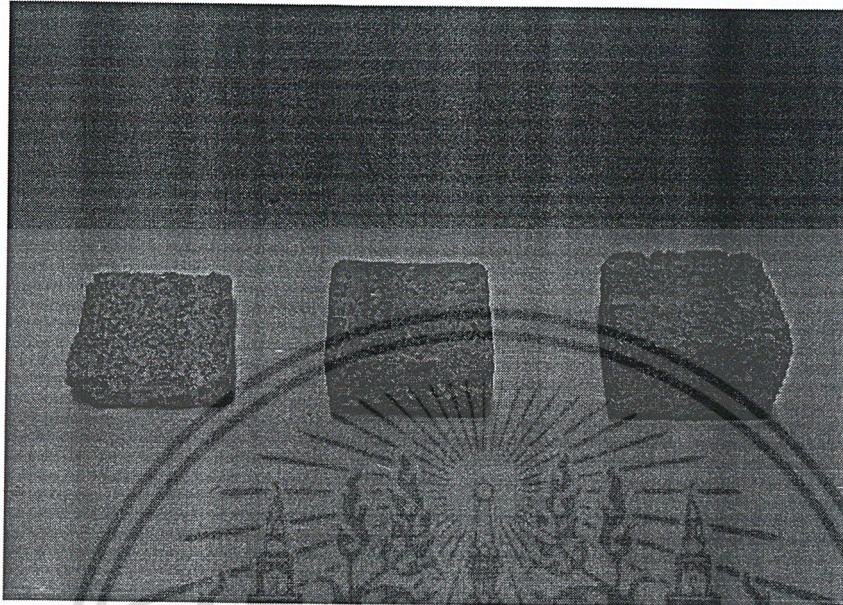

รูปที่ 3.5 กระจกหนา 1 cm , 2 cm, 3 cm

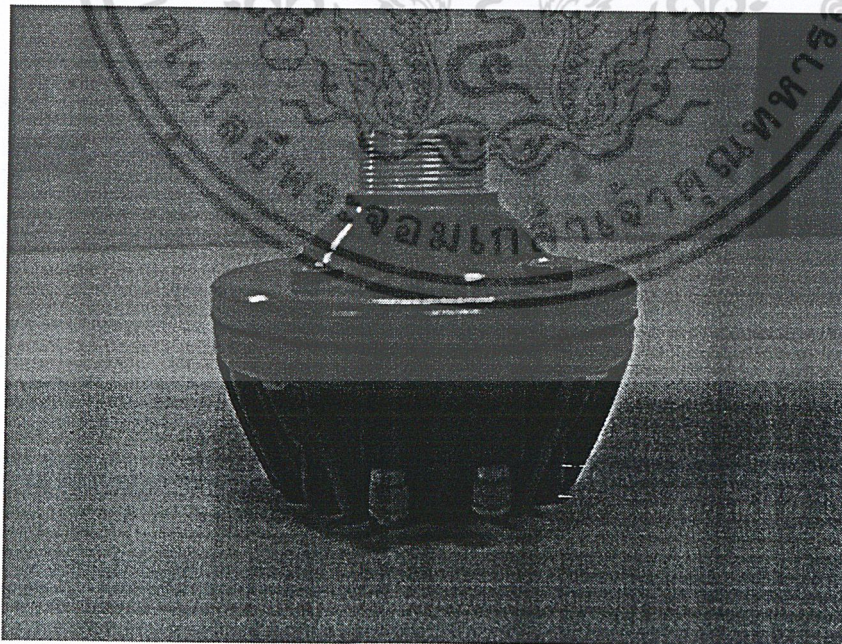

รูปที่ 3.6 คอนกรีตหนา 1 cm , 2 cm, 3 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

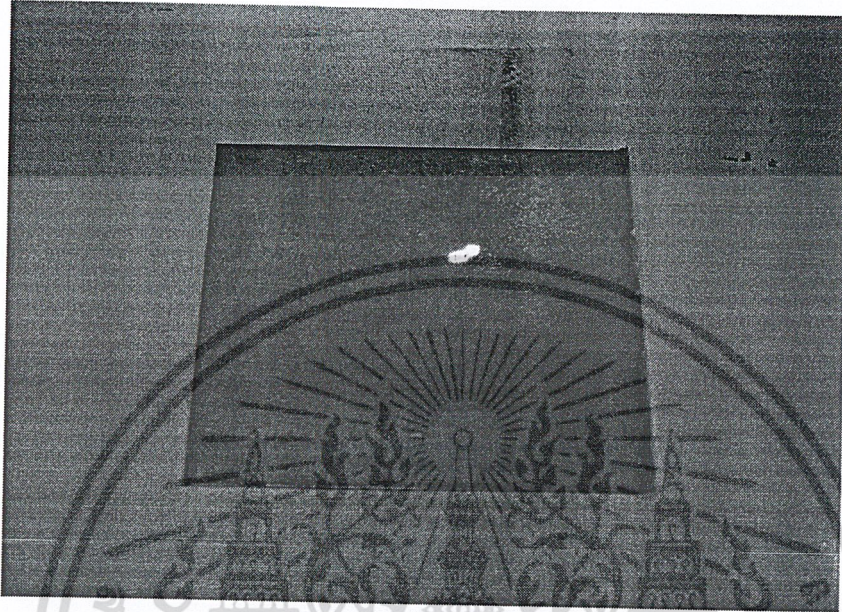

รูปที่ 3.7 อิฐหนา 1 cm , 2 cm, 3 cm

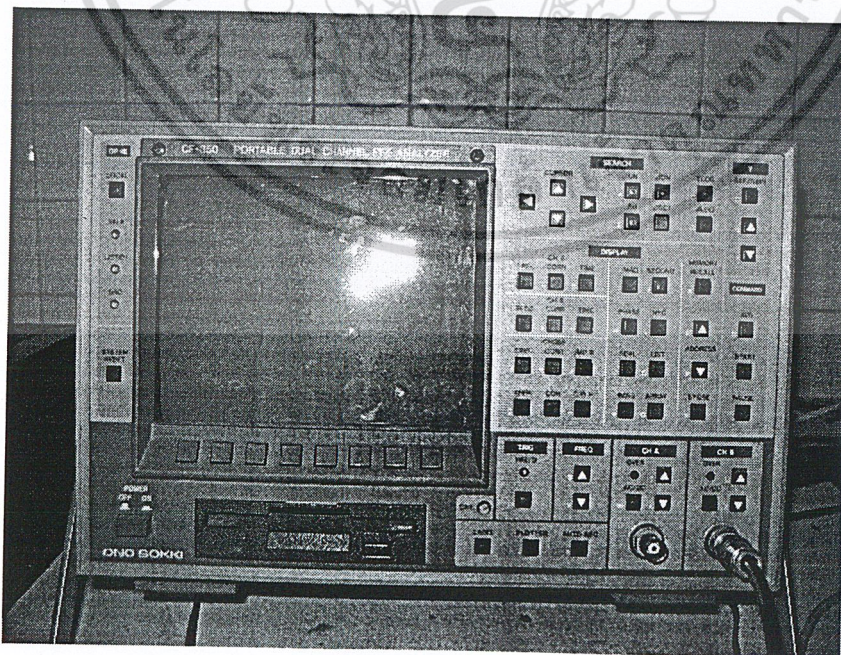

รูปที่ 3.8 ลำโพงกระจายเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

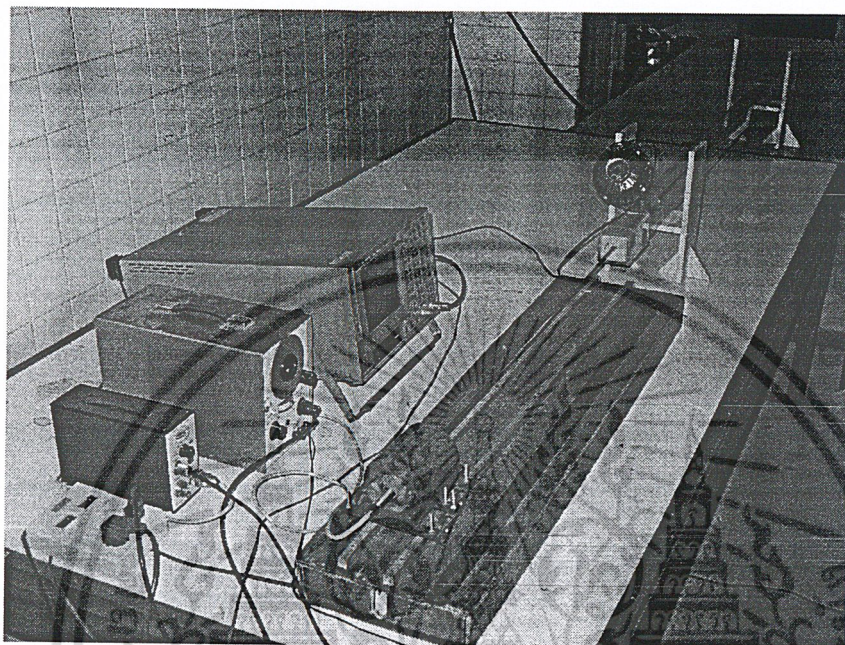

รูปที่ 3.9 แผ่นเหล็ก

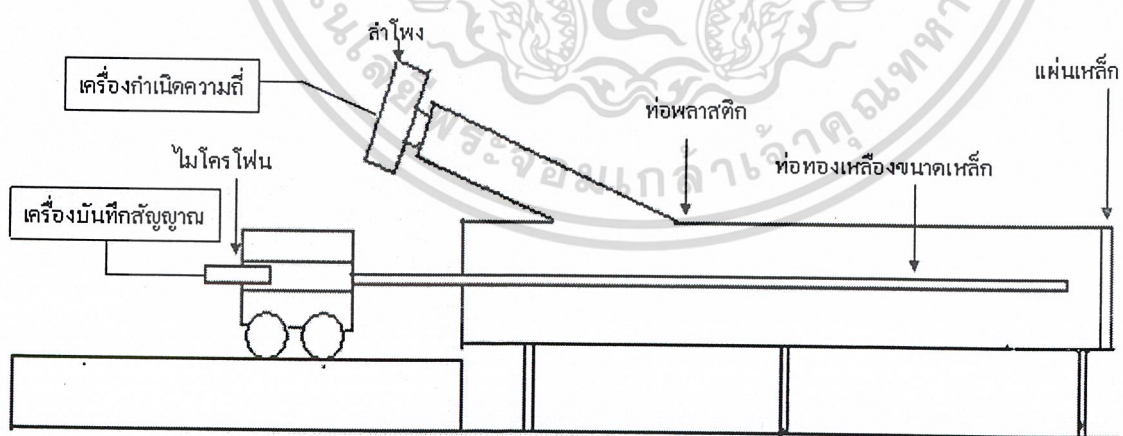

รูปที่ 3.10 ตัวบันทึกค่าสัญญาณ (F F T Analyzer)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.11 ชุดการทดลองจริง

รูปที่ 3.12 ชุดการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

วิธีการทดลอง

1. นำวัสดุที่จะใช้ทดสอบมาวางไว้ที่ปลายท่อด้านที่ติดกับแผ่นเหล็ก
2. สร้างสัญญาณเสียงจากแหล่งกำเนิดโดยเริ่มที่ความถี่ 125,250,500,1000,2000 และ 4000 Hz ตามลำดับป้อนเข้าไปยังลำโพงโดยที่ลำโพงจะส่ง สัญญาณเสียงไปตามท่อ
3. ทำการบันทึกค่าความดันของเสียงสูงสุดและต่ำสุดที่สะท้อนจากแผ่นเหล็ก มายังไมโครโฟน โดยเลื่อนตำแหน่งของไมโครโฟน ไปยังตำแหน่งต่างๆภายในท่อ
4. นำค่าที่บันทึกได้จากไมโครโฟนมาคำนวณ โดยนำค่าที่มากที่สุดและต่ำสุดคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความต้านทานและการดูดซับเสียง
5. เปลี่ยนชนิดของวัสดุทดสอบ แล้วทำการทดลองเช่นเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 แสดงสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงของกระจก ที่ความหนา 1,2,3 cm

ความหนา (cm.)	ความถี่ (Hz)					
	ความถี่ 125 Hz	ความถี่ 250 Hz	ความถี่ 500 Hz	ความถี่ 1000 Hz	ความถี่ 2000Hz	ความถี่ 4000 Hz
1	0.049	0.048	0.046	0.043	0.038	0.031
2	0.046	0.045	0.043	0.041	0.034	0.030
3	0.042	0.042	0.038	0.034	0.032	0.028

ตารางที่ 4.2 แสดง Impedance Ratio ของกระจก ที่ความหนา 1,2,3 cm

ความหนา (cm.)	ความถี่ (Hz)					
	ความถี่ 125 Hz	ความถี่ 250 Hz	ความถี่ 500 Hz	ความถี่ 1000 Hz	ความถี่ 2000Hz	ความถี่ 4000 Hz
1	82.310	84.860	91.674	93.110	118.160	135.120
2	89.890	90.521	100.690	101.330	124.660	141.570
3	93.810	94.514	112.970	124.66	129.270	146.720

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงของคอนกรีตหนา 1,2,3 cm

ความหนา (cm.)	ความถี่ (Hz)					
	ความถี่ 125 Hz	ความถี่ 250 Hz	ความถี่ 500 Hz	ความถี่ 1000 Hz	ความถี่ 2000Hz	ความถี่ 4000 Hz
1	0.184	0.203	0.220	0.244	0.254	0.265
2	0.197	0.213	0.234	0.255	0.266	0.288
3	0.215	0.234	0.259	0.281	0.289	0.318

ตารางที่ 4.4 แสดง Impedance Ratio ของคอนกรีตที่ความหนา 1,2,3 cm

ความหนา (cm.)	ความถี่ (Hz)					
	ความถี่ 125 Hz	ความถี่ 250 Hz	ความถี่ 500 Hz	ความถี่ 1000 Hz	ความถี่ 2000Hz	ความถี่ 4000 Hz
1	21.110	18.934	17.338	15.350	14.223	14.028
2	19.830	17.988	15.586	14.620	13.661	12.395
3	17.440	15.170	13.520	13.060	12.147	10.197

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

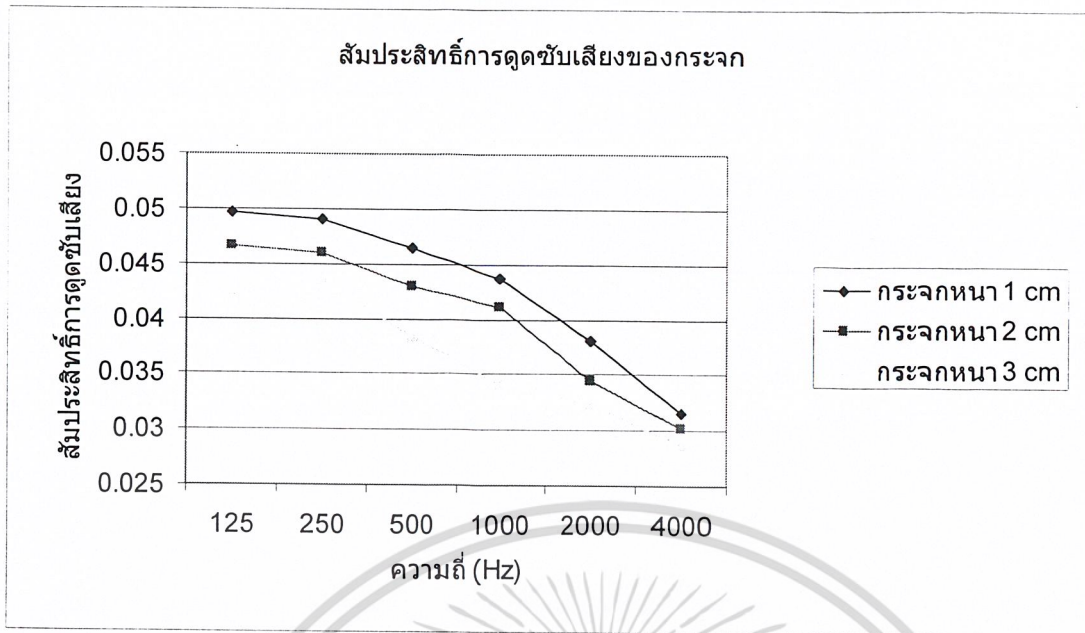
ตารางที่ 4.5 แสดงสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงของ อีฐ 1,2,3 cm

ความหนา (cm.)	ความถี่ (Hz)					
	ความถี่ 125 Hz	ความถี่ 250 Hz	ความถี่ 500 Hz	ความถี่ 1000 Hz	ความถี่ 2000Hz	ความถี่ 4000 Hz
1	0.330	0.345	0.390	0.404	0.396	0.437
2	0.350	0.360	0.389	0.418	0.424	0.466
3	0.380	0.385	0.409	0.420	0.442	0.481

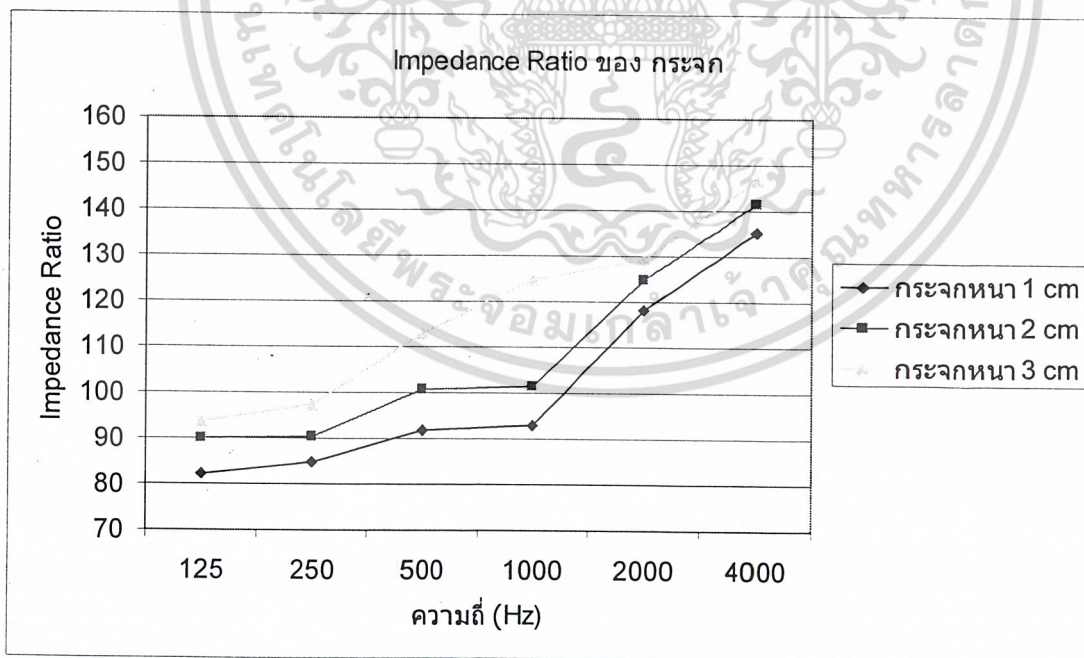
ตารางที่ 4.6 แสดง Impedance Ratio ของอีฐ ที่ความหนา 1,2,3 cm.

ความหนา (cm.)	ความถี่ (Hz)					
	ความถี่ 125 Hz	ความถี่ 250 Hz	ความถี่ 500 Hz	ความถี่ 1000 Hz	ความถี่ 2000Hz	ความถี่ 4000 Hz
1	10.690	9.896	8.897	8.820	8.902	7.902
2	9.566	9.408	8.550	8.081	7.902	7.464
3	8.907	8.654	8.245	7.507	7.374	7.198

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

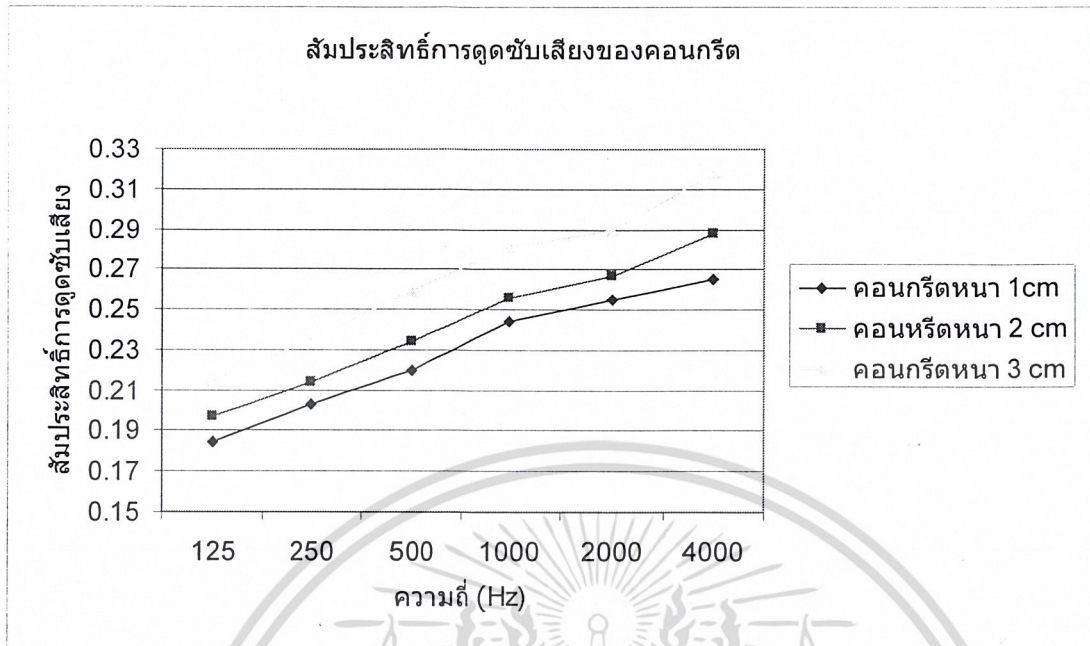

รูปที่ 4.1 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงกับความถี่ของ กระเจก ขนาด 1,2,3cm

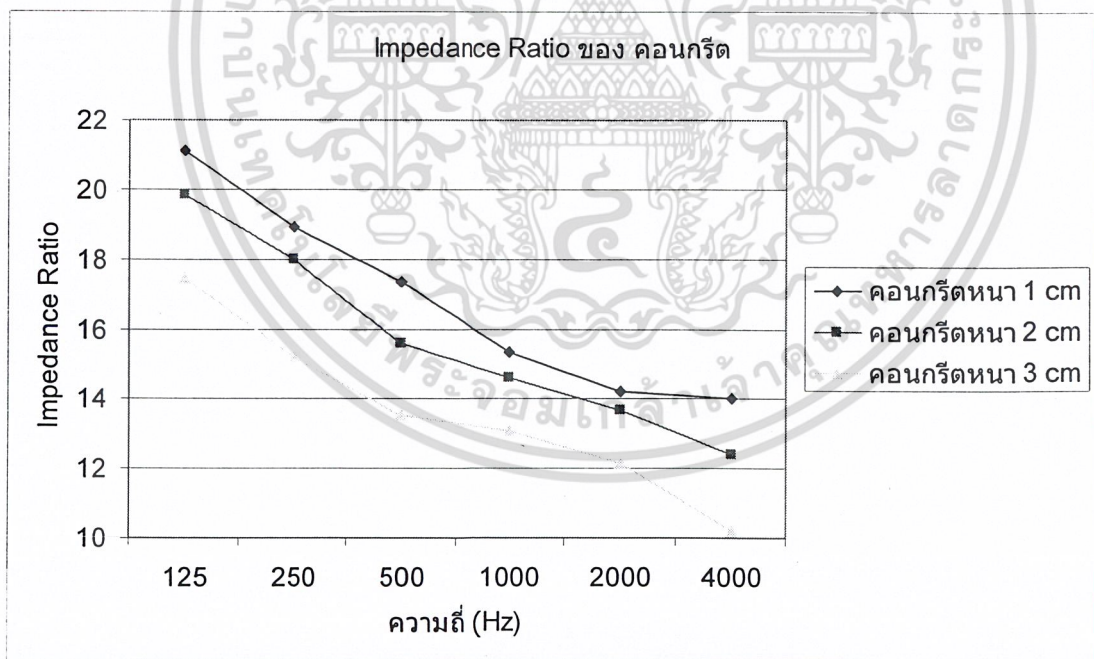

รูปที่ 4.2 กราฟความสัมพันธ์ระหว่าง Impedance Ratio กับความถี่ ของ กระเจก หนา 1,2,3 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

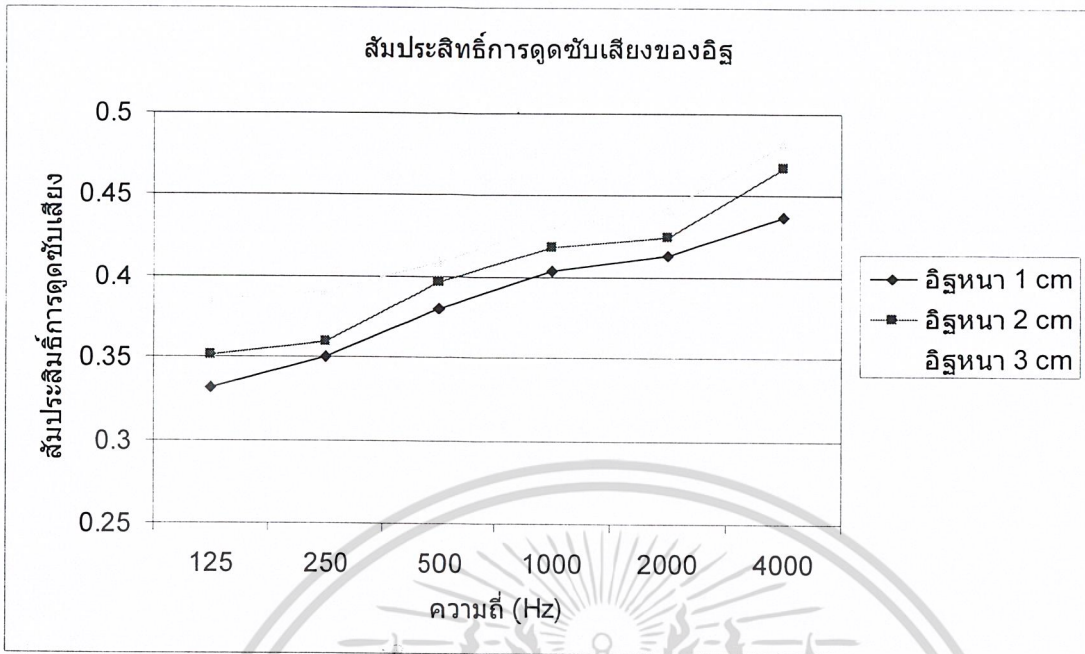

รูปที่ 4.3 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงกับความถี่ของ คอนกรีตขนาด 1,2,3 cm

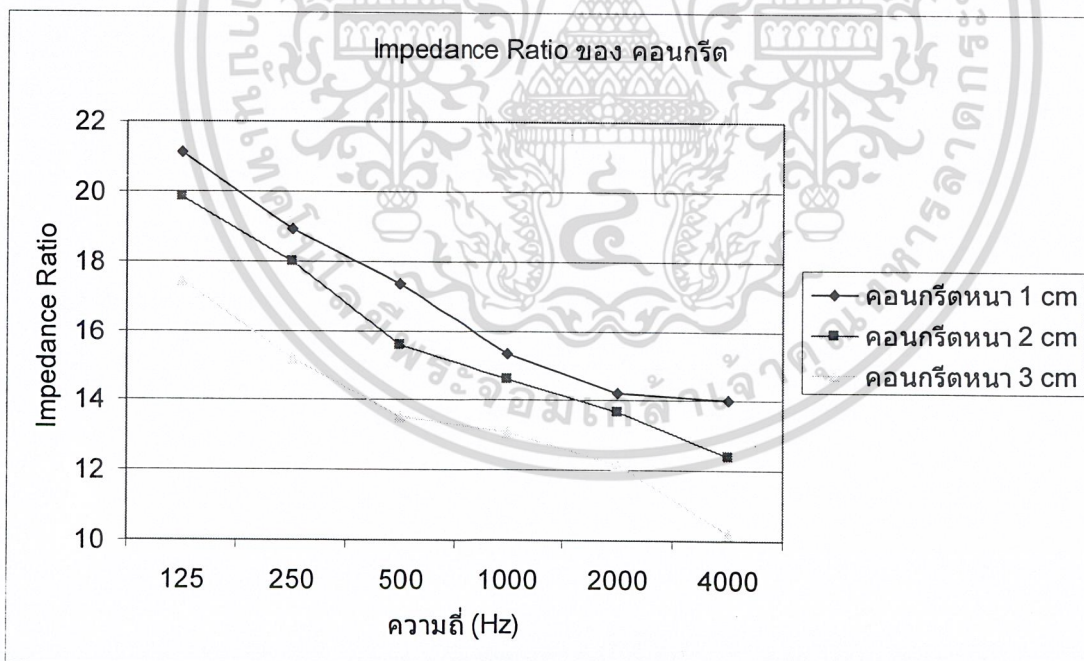

รูปที่ 4.4 กราฟความสัมพันธ์ระหว่าง Impedance Ratio กับความถี่ของ คอนกรีตหนา 1,2,3 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

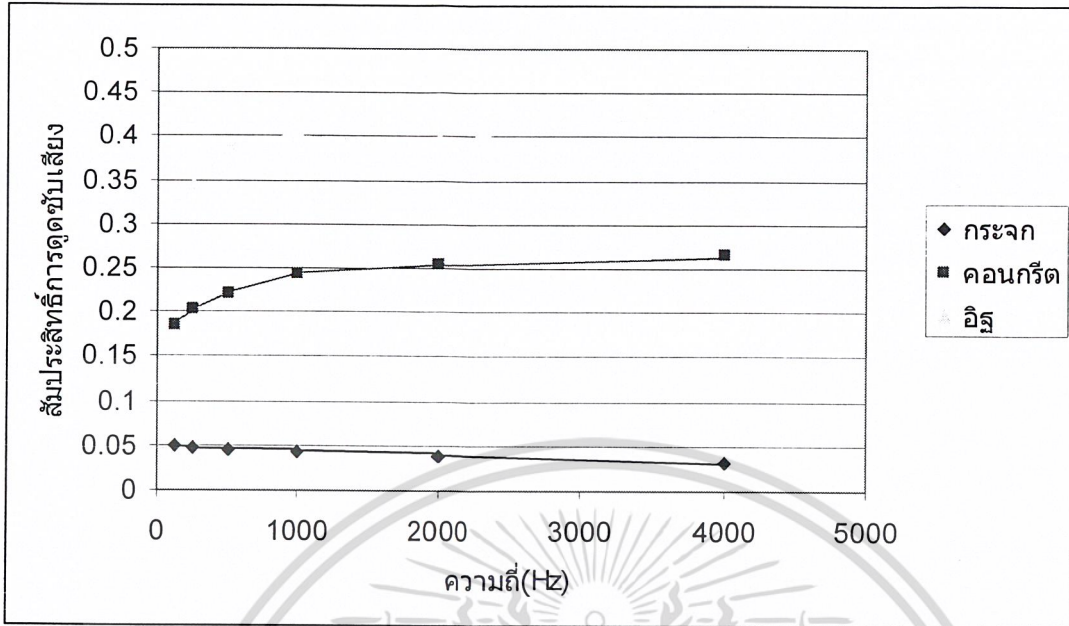

รูปที่ 4.5 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงกับความถี่ ของ อิฐหนา 1,2,3 cm.

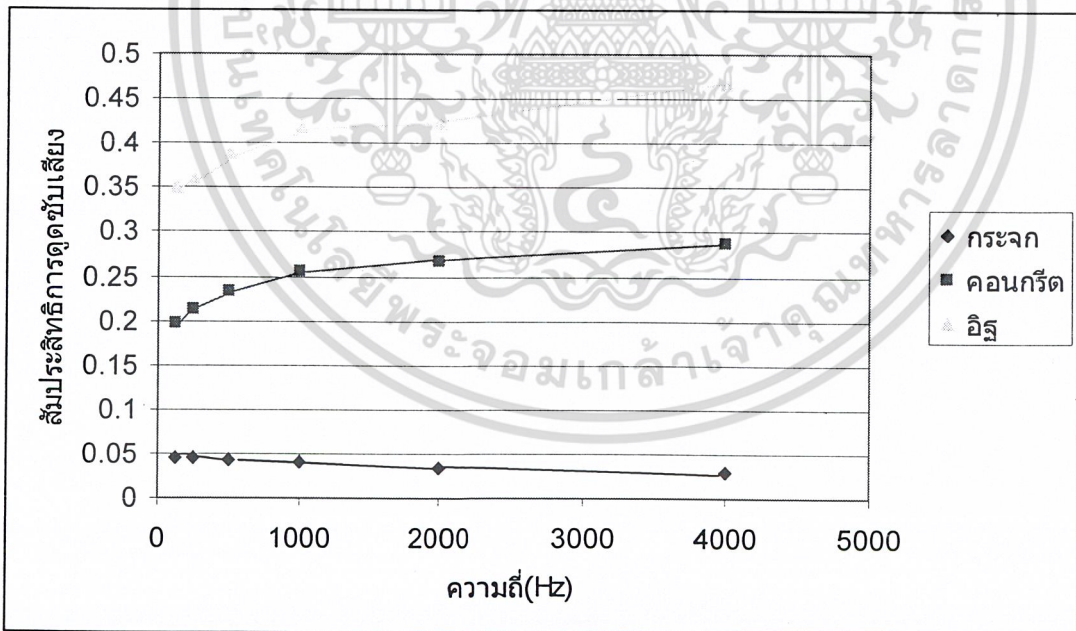

รูปที่ 4.6 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง Impedance Ratio กับความถี่ ของ อิฐ หนา 1,2,3 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

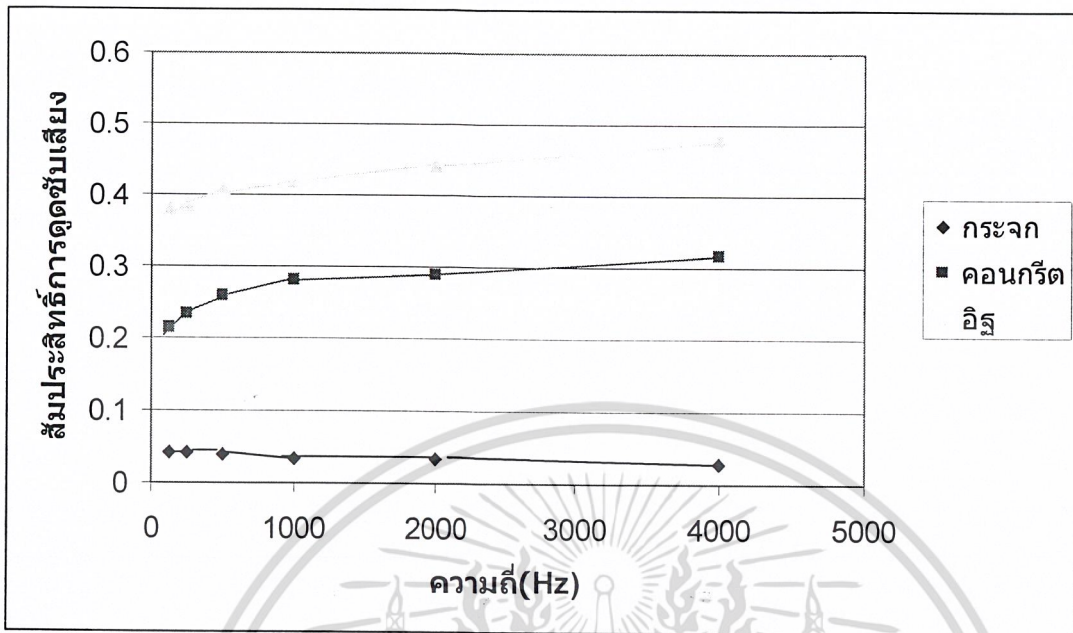

รูปที่ 4.7 กราฟเปรียบเทียบสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงกับความถี่ต่างๆ ของ วัสดุ 1 cm

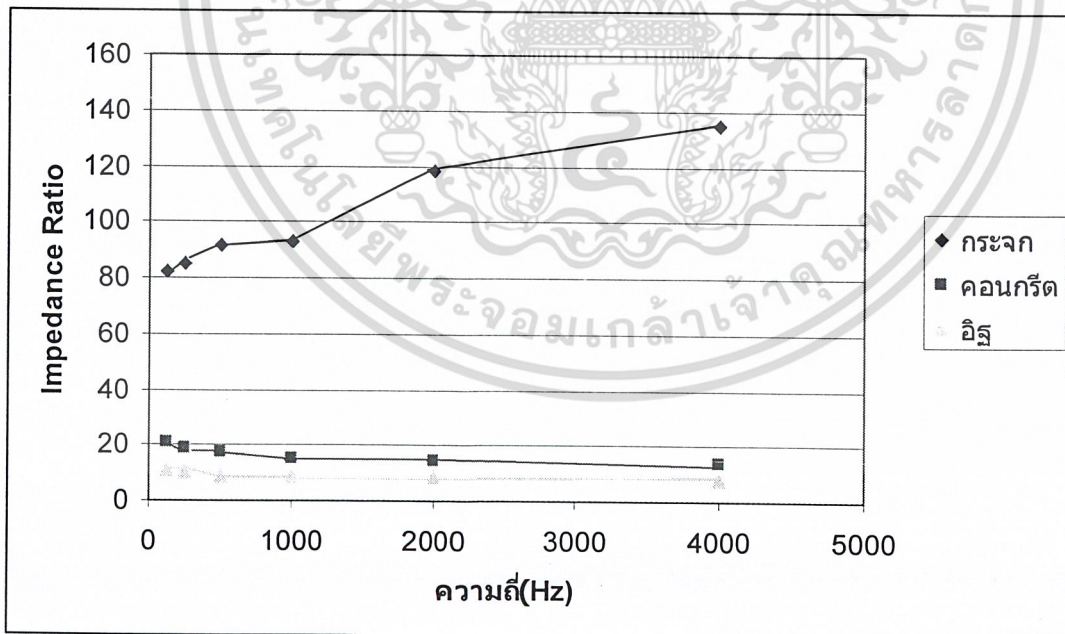

รูปที่ 4.8 กราฟเปรียบเทียบสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงกับความถี่ต่างๆ ของ วัสดุ 2 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

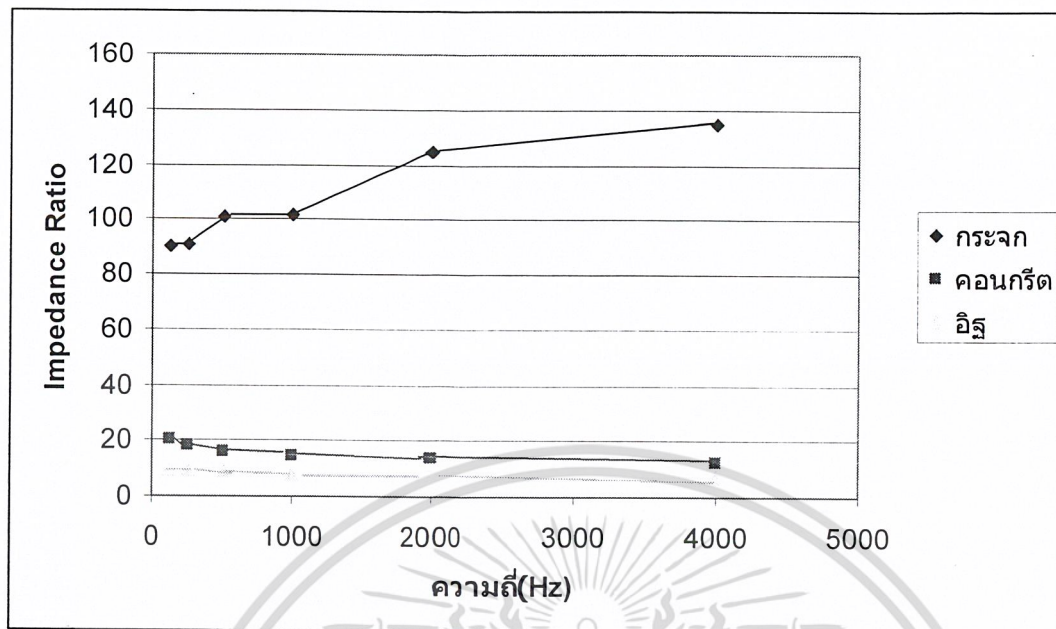

รูปที่ 4.9 กราฟเปรียบเทียบสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงกับความถี่ต่างๆ ของ วัสดุ 3 cm

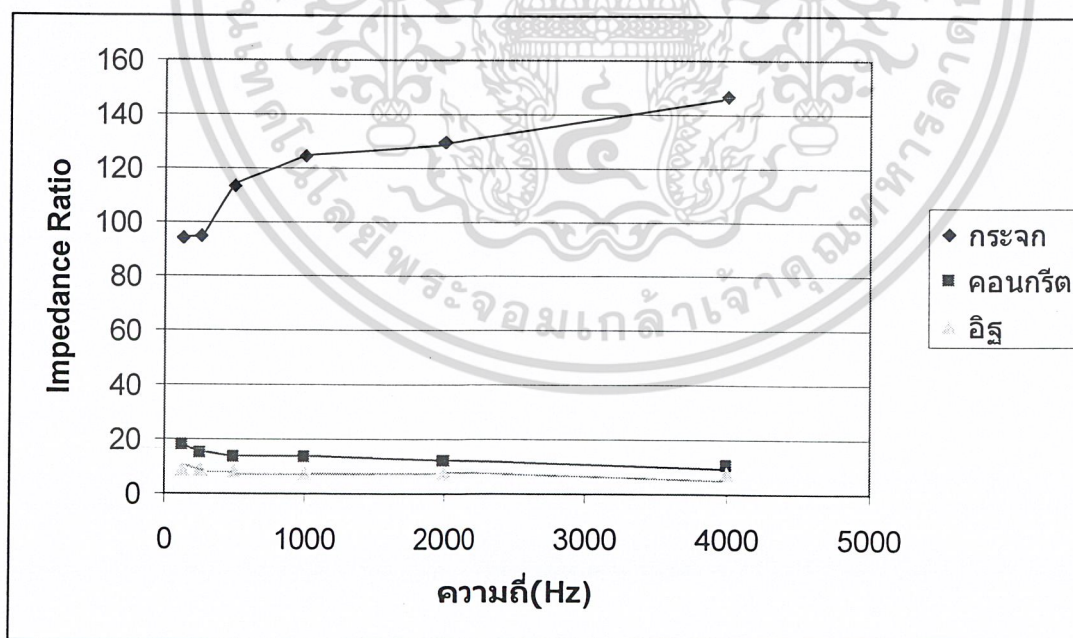

รูปที่ 4.10 กราฟเปรียบเทียบ Impedance Ratio กับความถี่ต่างๆ ของ วัสดุ 1 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.11 กราฟเปรียบเทียบ Impedance Ratio กับความถี่ต่างๆ ของ วัสดุ 2 cm

รูปที่ 4.12 กราฟเปรียบเทียบ Impedance Ratio กับความถี่ต่างๆ ของ วัสดุ 3 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์ความต้านทานและการดูดซับเสียงของวัสดุ คือ กระจก , คอนกรีต และ อิฐ ที่มีความหนา 1 , 2 และ 3 cm ตามลำดับ โดยชุดทดลองได้ออกแบบตามมาตรฐาน ASTM :C384-90a โดยป้อนความถี่ 6 ค่า คือ 125,250 , 500 , 1000,2000 และ 4000 Hz สรุปได้ว่า

1.จากการทดลองเมื่อเพิ่มความถี่จาก 125Hz เป็น 250,500Hz,1000Hz,2000Hz และ 4000 Hz ตามลำดับพบว่าค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงของกระจกจะลดลงและค่า Impedance Ratio จะเพิ่มขึ้นแต่ค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงของคอนกรีตและอิฐจะเพิ่มขึ้นและค่า Impedance Ratio จะลดลง และพบว่าที่ 125Hz กระจกจะมีค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงสูงสุดและที่ 4000Hz คอนกรีตและอิฐจะมีค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงสูงสุด อธิบายได้ว่าเมื่อมีการตกกระทบของพลังงานเสียง โมเลกุลของอากาศที่เกิดจากการอัดและการขยายของคลื่นเสียง ไม่สามารถผ่านช่องว่างภายในแผ่นทดสอบได้อย่างสมบูรณ์ ทำให้แผ่นทดสอบเกิดการสั่นตัวด้วยความถี่เดียวกับความถี่ของเสียงที่ตกกระทบ ประกอบกับคุณสมบัติวัสดุทดสอบที่ไม่สามารถยืดหยุ่นได้ จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงของพลังงานเสียงที่ตกกระทบ ไปเป็นพลังงานความร้อนภายในวัสดุทดสอบ เสียงที่ผ่านวัสดุทดสอบจึงเบาลง

2.จากการทดลองพบว่าที่ความถี่เดียวกัน เมื่อเปลี่ยนวัสดุทดสอบให้มีความหนามากขึ้นจาก 1cm เป็น 2cm และ 3cm ตามลำดับพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงจะมีค่าเพิ่มขึ้นแต่ Impedance Ratio จะมีค่าลดลง จากการทดลองพบว่าอิฐที่ความหนา 3 cm ที่ 4000 Hz มีค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียงมากที่สุด

3.ค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียง ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างเช่น ความหนาแน่นของวัสดุ ,ช่องว่างภายในวัสดุ,ลักษณะผิวของวัสดุ,ความหนาของวัสดุ

4.ความผิดพลาดของการทดลองอาจเกิดจากอุณหภูมิของอากาศที่ไม่เหมาะสม ทำให้มีผลต่อความเร็วเสียงในอากาศและอาจเกิดจากความผิดพลาดของผู้ทดลองเอง

ข้อเสนอแนะ

1.ในการวิจัยครั้งต่อไปควรลดค่าความถี่ให้ต่ำกว่า 125 Hz หรือ เพิ่มความถี่ ให้มากกว่า 4000 Hz เพื่อวิจัยว่า ความถี่สูงหรือต่ำเกินไป จะมีผลอย่างไรต่อค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียง

2.ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มวัสดุที่ใช้ในการวิจัย เช่น ใยแก้ว โฟม หรือวัสดุที่คิดว่ามีความสามารถในการดูดซับเสียงได้ดี

3. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาถึงลักษณะและรูปร่างของวัสดุดูดซับเสียงในลักษณะต่างๆ เช่นการทำให้เป็นทรงกระบอก ทรงกลม หรือทรงกรวย เพื่อนำไปใช้แขวนเพดานในห้องที่ต้องการลดการสะท้อนของคลื่นเสียง รวมทั้งควรมีการทดสอบความสามารถในการลดระดับเสียงของวัสดุดูดซับเสียงรูปร่างต่างๆ เหล่านั้น เพื่อให้วัสดุดูดซับเสียงเหล่านั้นสามารถนำไปใช้งานได้กว้างมากขึ้น

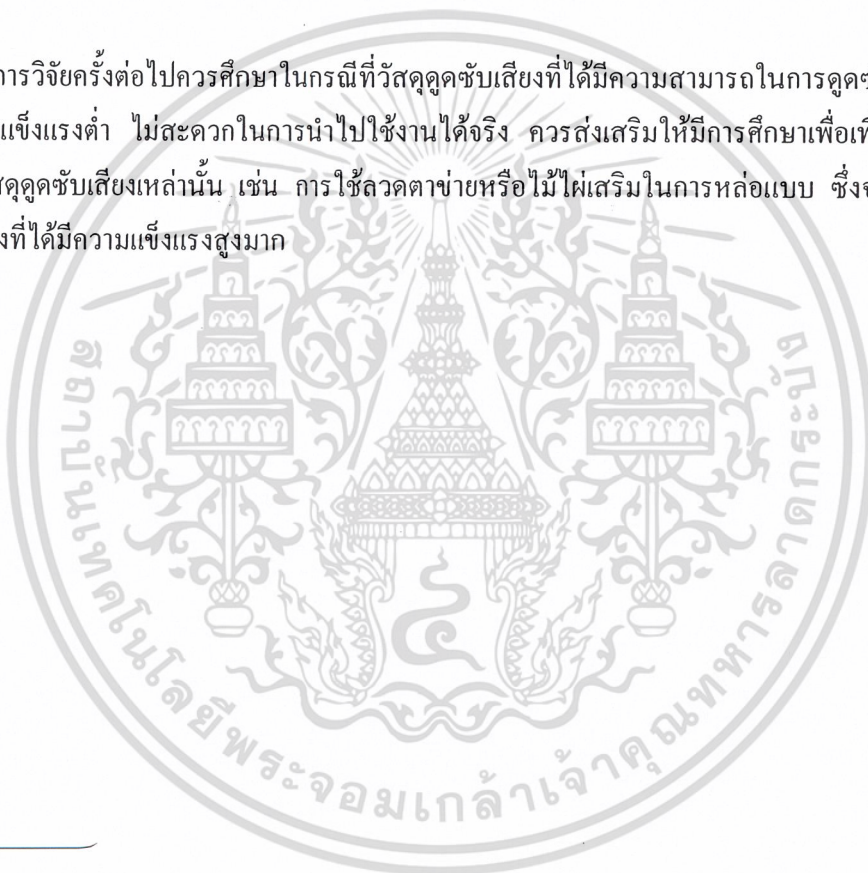
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตวัสดุดูดซับเสียงที่เกิดจาส่วนประกอบ เหล่านี้ในเชิงอุตสาหกรรม ทั้งทางด้านรูปแบบของวัสดุดูดซับเสียง ส่วนประกอบที่เหมาะสม และลักษณะของงานที่จะนำไปใช้ เป็นต้น

5. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาถึงการพัฒนาเพื่อนำวัสดุดูดซับเสียงที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ไปใช้ร่วมกับวัสดุดูดซับเสียงประเภทอื่น เช่น วัสดุพูน เพื่อทำให้วัสดุดูดซับเสียงที่ได้มีความสามารถในการดูดซับเสียงได้มากขึ้น และสามารถดูดซับเสียงที่มีช่วงความถี่ได้กว้างมากขึ้น

6. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาประสิทธิภาพในการลดระดับเสียงของวัสดุเหลือใช้ชนิดอื่น ๆ เช่น รั้วไข่ ขี้เลื่อย ขี้เถ้า ซึ่งนอกจากจะเป็นการนำวัสดุเหลือใช้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการควบคุมมลภาวะทางเสียงแล้ว ยังช่วยลดปริมาณขยะที่เกิดขึ้น และประหยัดงบประมาณที่ต้องใช้ในการกำจัดขยะเหล่านี้อีกด้วย

7. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาในกรณีที่มีวัสดุดูดซับเสียงที่ได้มีความสามารถในการดูดซับเสียงสูง แต่มีความแข็งแรงต่ำ ไม่สะดวกในการนำไปใช้งานได้จริง ควรส่งเสริมให้มีการศึกษาเพื่อเพิ่มความแข็งแรงของวัสดุดูดซับเสียงเหล่านั้น เช่น การใช้ลวดตาข่ายหรือไม่ไฟเสริมในการหล่อแบบ ซึ่งจะทำให้วัสดุดูดซับเสียงที่ได้มีความแข็งแรงสูงมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์การดูดซับเสียง 1

F

SOUND ABSORPTION COEFFICIENTS OF COMMON BUILDING MATERIALS, AUDIENCES, SEATS, MUSICIANS, ETC.

Material	Absorption Coefficients (Hz)					
	125	250	500	1000	2000	4000
Brick						
Unpainted	0.03	0.03	0.03	0.04	0.05	0.07
Painted	0.01	0.01	0.02	0.02	0.02	0.03
Concrete						
Unpainted	0.01	0.01	0.02	0.02	0.02	0.02
Painted	0.01	0.01	0.01	0.02	0.02	0.02
Concrete block						
Porous, unpainted	0.36	0.44	0.31	0.29	0.39	0.25
Painted	0.10	0.05	0.06	0.07	0.09	0.08
Floors						
Concrete or terrazzo	0.01	0.01	0.01	0.02	0.02	0.02
Resilient tile on concrete	0.02	0.03	0.03	0.03	0.03	0.02
Parquet flooring	0.05	0.03	0.06	0.09	0.10	0.20
Varnished wood joist floor	0.15	0.11	0.10	0.07	0.06	0.07
Glass						
Large panes of heavy plate glass	0.18	0.06	0.04	0.03	0.02	0.02
Standard window	0.35	0.25	0.18	0.12	0.07	0.04
Gypsum board, 1/2 in., nailed to 2 x 4 in. studs, 16 in. o.c.	0.29	0.10	0.05	0.04	0.07	0.09
Marble or glazed tile	0.01	0.01	0.01	0.01	0.02	0.02
Plasters						
Gypsum or lime, smooth	0.01	0.01	0.02	0.03	0.04	0.05
On lath, over airspace or on joists or studs	0.30	0.15	0.10	0.05	0.04	0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SOUND IN ENCLOSURES .

TABLE 10.1. Coefficients of General Building Materials†

Building material	Thick- ness, in.	Coefficients					
		125	250	500	1000	2000	4000
Brick wall, unpainted.....	18	0.02	0.02	0.03	0.04	0.05	0.05
Brick wall, painted.....	18	0.01	0.01	0.02	0.02	0.02	0.02
Plaster, gypsum, on hollow tile, plain or painted.....		0.02	0.02	0.02	0.03	0.04	0.04
Plaster, gypsum, scratch and brown coats on metal lath, on wood studs...		0.04	0.04	0.04	0.06	0.06	0.03
Plaster, lime, sand finish on metal lath.	3/4	0.04	0.05	0.06	0.08	0.04	0.06
Plaster, on wood wool.....		0.40	0.30	0.20	0.15	0.10	0.10
Plaster, fibrous.....	2	0.35	0.30	0.20	0.55	0.10	0.04
Poured concrete, unpainted.....		0.01	0.01	0.02	0.02	0.02	0.03
Poured concrete, painted.....		0.01	0.01	0.01	0.02	0.02	0.02
Wood, solid and polished.....	2	0.1		0.05		0.04	0.04
Wood, paneling, 2 to 4 in. air space behind.....	3/8-1/2	0.30	0.25	0.20	0.17	0.15	0.10
Wood platform with large space be- neath.....		0.4	0.3	0.2	0.17	0.15	0.1
Glass.....		0.04	0.04	0.03	0.03	0.02	0.02
Floors:							
Slate on solid.....		0.01	0.01	0.01	0.02	0.02	0.02
Wood on solid.....		0.04	0.04	0.03	0.03	0.03	0.02
Cork, linoleum, gypsum, or rubber tile on solid.....	3/16	0.04	0.03	0.04	0.04	0.03	0.02
Wood block, pitch pine.....		0.05	0.03	0.06	0.09	0.10	0.22
Carpets:							
Wool pile, with underpad.....	5/8	0.20	0.25	0.35	0.40	0.50	0.75
Wool pile, on concrete.....	3/8	0.09	0.08	0.21	0.20	0.27	0.37
Draperies and fabrics:							
Velour, hung straight							
10 oz/yd ²		0.04	0.05	0.11	0.18	0.30	0.35
14 oz/yd ²		0.05	0.07	0.13	0.22	0.32	0.35
18 oz/yd ²		0.05	0.12	0.35	0.48	0.38	0.36
Velour, draped to half area							
14 oz/yd ²		0.07	0.31	0.49	0.75	0.70	0.60
18 oz/yd ²		0.14	0.35	0.55	0.75	0.70	0.60
Seats and people (α_s in square feet per person or per seat):							
Seats							
Chair: upholstered back, leather seats.....		2.0	2.5	3.0	3.0	3.0	2.5
Chair: theater, heavily uphol- stered.....		3.5	3.5	3.5	3.5	3.5	3.5
Orchestra chairs, wood.....		0.1	0.15	0.2	0.35	0.5	0.6
Cushions for pews, per person....	1.5	1.0	1.5	1.7	1.7	1.6	1.4

† Collected and averaged by author from published data. Numerous incon-
sistencies in the published literature make accurate numbers impossible.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค ตารางแสดงค่าแอมพลิจูดสูงสุด - ต่ำสุดที่ความถี่ 125 Hz

วัสดุ	ความ หนา(cm.)	ความถี่ 125 Hz				
		แอมพลิจูด สูงสุด	แอมพลิจูด ต่ำสุดค่าที่ 1	แอมพลิจูด ต่ำสุดค่าที่ 2	Impedance Ratio	Absorption Coefficient
กระจก	1	93.47	55.58	56.42	82.318	0.049
	2	94.51	56.07	57.34	89.897	0.046
	3	94.97	55.69	56.02	93.810	0.042
คอนกรีต	1	90.89	65.04	66.32	21.110	0.184
	2	90.61	65.39	66.85	19.838	0.197
	3	91.26	66.89	67.82	17.448	0.215
อิฐ	1	87.22	67.26	68.5	10.690	0.331
	2	87.98	68.64	69.19	9.566	0.351
	3	86.68	68.34	69.65	8.907	0.385

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง ตารางแสดงค่าแอมพลิจูดสูงสุด - ต่ำสุดที่ความถี่ 250 Hz

วัสดุ	ความหนา (cm.)	ความถี่ 250 Hz				
		แอมพลิจูดสูงสุด	แอมพลิจูดต่ำสุดค่าที่ 1	แอมพลิจูดต่ำสุดค่าที่ 2	Impedance Ratio	Absorption Coefficient
กระจก	1	94.34	56.24	57.19	84.869	0.048
	2	93.97	55.38	56.47	90.521	0.045
	3	95.61	56.56	57.48	94.514	0.043
คอนกรีต	1	85.29	60.37	61.62	18.934	0.203
	2	85.65	61.23	62.59	17.988	0.213
	3	86.32	62.82	63.06	15.170	0.234
อิฐ	1	88.27	68.75	69.53	9.896	0.345
	2	87.43	68.37	69.19	9.408	0.360
	3	87.34	69.02	69.87	8.654	0.385

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก จ ตารางแสดงค่าแอมพลิจูดสูงสุด - ต่ำสุดที่ความถี่ 500 Hz

วัสดุ	ความหนา (cm.)	ความถี่ 500 Hz				
		แอมพลิจูดสูงสุด	แอมพลิจูดต่ำสุดค่าที่ 1	แอมพลิจูดต่ำสุดค่าที่ 2	Impedance Ratio	Absorption Coefficient
กระจก	1	92.67	54.18	55.69	91.674	0.046
	2	92.36	53.18	54.94	100.693	0.043
	3	94.36	54.18	55.94	112.979	0.038
คอนกรีต	1	85.32	61.21	62.55	17.338	0.220
	2	86.23	62.71	63.38	15.586	0.234
	3	86.49	63.98	64.2	13.520	0.259
อิฐ	1	87.32	69.12	70.69	8.897	0.390
	2	87.89	69.68	70.54	8.550	0.389
	3	87.6	69.92	71.21	8.246	0.408

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ ตารางแสดงค่าแอมพลิจูดสูงสุด - ต่ำสุดที่ความถี่ 1000 Hz

วัสดุ	ความหนา (cm.)	ความถี่ 1000 Hz				
		แอมพลิจูดสูงสุด	แอมพลิจูดต่ำสุดค่าที่ 1	แอมพลิจูดต่ำสุดค่าที่ 2	Impedance Ratio	Absorption Coefficient
กระงก	1	94.24	55.22	55.94	93.110	0.043
	2	93.02	53.44	54.51	101.332	0.041
	3	93.22	52.01	53.42	124.666	0.034
คอนกรีต	1	86.15	63.03	64.24	15.355	0.244
	2	85.2	62.56	63.88	14.621	0.255
	3	85.21	63.53	64.81	13.061	0.281
อิฐ	1	87.18	69.38	71.6	8.820	0.404
	2	86.24	68.83	70.31	8.081	0.418
	3	86.92	69.56	69.86	7.507	0.420

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข ตารางแสดงค่าแอมพลิจูดสูงสุด-ต่ำสุดที่ความถี่ 2000 Hz

วัสดุ	ความหนา (cm.)	ความถี่ 2000 Hz				
		แอมพลิจูดสูงสุด	แอมพลิจูดต่ำสุดค่าที่1	แอมพลิจูดต่ำสุดค่าที่2	Impedance Ratio	Absorption Coefficient
กระจก	1	93.82	53.56	55.94	118.168	0.038
	2	93.62	52.46	53.97	124.666	0.034
	3	93.6	51.89	52.93	129.270	0.032
คอนกรีต	1	85.49	62.81	63.57	14.223	0.254
	2	87.53	65.3	66.26	13.661	0.266
	3	85.92	64.54	65.16	12.147	0.289
อิฐ	1	88.39	70.38	72.34	8.902	0.396
	2	87.23	69.98	71.39	7.902	0.424
	3	86.54	69.76	70.91	7.374	0.442

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข ตารางแสดงค่าแอมพลิจูดสูงสุด - ต่ำสุดที่ความถี่ 4000 Hz

วัสดุ	ความหนา (cm.)	ความถี่ 4000 Hz				
		แอมพลิจูดสูงสุด	แอมพลิจูดต่ำสุดค่าที่ 1	แอมพลิจูดต่ำสุดค่าที่ 2	Impedance Ratio	Absorption Coefficient
กระจก	1	95.98	54.07	55.48	135.129	0.031
	2	95.73	53.42	54.84	141.579	0.030
	3	94.83	52.06	53.18	146.7236	0.028
คอนกรีต	1	86.64	64.35	65.65	14.028	0.265
	2	87.13	65.69	66.54	12.395	0.288
	3	86.97	66.57	66.11	10.197	0.318
อิฐ	1	87.45	70.54	72.63	7.902	0.437
	2	88.11	71.97	74.61	7.464	0.466
	3	88.43	72.66	75.41	7.198	0.481

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- 1 Theory of sound ,Macmillan and Co ,Ltd.,London, Vol 2,1896,p.161, paragraph 301.
- 2 Rayleigh, The Theory of Sound, vol2 ,pp.323 ff, paragraph 350.
- 3 Beranek,L.L.,Acoustic Measurements, pp.72,73
- 4 Maling,G..C.Jr., “Calculation of the Acoustic Power Radiated by a Monopole in a Reverberation Chamber,” Journal of the Acoustical Society of America,Vol 42,1967,p 859
- 5 Manual on Presentatain of Data and Control Chart Analysis,ASTM STP 15D,ASTM,1976,Part 3
- 6 Northwoob,T.D “Absorbtion of Diffuse Sound by s Strip or Rectangular Patch of Absorbtive material” Building Research Note . No 44 Nation Research Council, Ottawa,Canada,1964 .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้